NA ÚVOD

A je to tady znovu. První myšlenka, která mě napadla po vyhlášení dalších preventivních opatření radikálně omezujících (zdaleka nejen) kulturní, sportovní a společenský život. Pro náš měsíčník Zálesí, který o těchto oblastech pak informuje, také nepříliš dobrá zpráva. Přesto vychází a přesto i s připraveným kulturním programem na listopad. Chceme věřit, že se situace zlepší, že se opatření uvolní, že se budeme opět moci setkávat u příležitostí, které nám dělají radost a rozšiřují naše obzory i naše vědění. Protože naděje umírá poslední, doufat nepřestáváme. Kulturní aktéři nezahálí a nejen že pro vás stále plánují zajímavé události, ale navíc se poměrně rychle přizpůsobují aktuální situaci a dokáží některé z nich přesunout do televizního, rozhlasového nebo on-line světa. Ano, není to možná úplně ono, ale vzhledem ke všem okolnostem je to dobrá možnost, jak se zatím pokochat obrazy, potěšit hudbou, pobavit u divadelních představení nebo se účastnit soutěží. Další možností, jak trávit volný čas, je samozřejmě pohyb na čerstvém vzduchu anebo četba – třeba právě listopadového čísla Zálesí. Takže až přijdete domů z procházky podzimní krajinou, uvařte si čaj nebo kávu, zakousněte něco dobrého a začtěte se do článků, které jsme pro vás připravili. Zapomeňte na chmury, radujte se z maličkostí a mějte, jako my, naději...

Aneta Slavíková

OBSAH

Na plátně i na jevišti 2-4
Co se děje v knihovně 5
Čtení ke kávě 6
Exponát měsíce 7
Aktuálně z muzea 8-9
Přírodní bohatství:
Rybí encyklopedie – tolstolobik bílý .. 10-12
Ohlédnutí do historie:
Střípky z dějin Humpolecka 13-15
Co se psalo v Zálesí před 90 lety 16,17
Kalendárium 18
Z archivu 19
Vzpomínka: Stanislav Nikolau 20,21
Aktuálně:
Skautské středisko Orlík 22,23
SDH Humpolec 24
Kulturní a společenské dění:
Kulturní kalendář na listopad 25
8smička - zóna pro umění 26
ZUŠ G. Mahlera Humpolec 26
Do kina 27
Sport:
Atletika 28
Šachy 29
Stolní tenis 29
Z rodinné a společenské kroniky 30,31

ZÁLESÍ – humpolecký zpravodaj na měsíc listopad 2020
ročník 57, vydalo Městské kulturní a informační středisko v Humpolci, Havlíčkovo náměstí 91.
Redaktorka: Mgr. Aneta Slavíková
Redakční rada: Marcela Kubíčková, Mgr. Aneta Slavíková, Ludmila Trnková, Dagmar Kluchová, Linda Sýkorová
Sazba: Michal Novák
Titulní foto: Petr Lisý
Kontakt: e-mail: zalesi@infohumpolec.cz, tel: 734 421 364
Listopadové vydání měsíčníku Zálesí vychází 31. října 2020.
Uzávěrka materiálů pro prosincové vydání je 15. listopadu 2020.
Nevyžádané rukopisy se nevracejí, za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři a za uskutečnění plánovaných programů ručí pořadatelé. Názory v uváděných příspěvcích se nemusí shodovat s názory redakce. Měsíčník vychází nákladem 600 kusů pod registračním číslem Okresního úřadu v Pelhřimově MK ČRE11389.
Tisk: MHA, s.r.o., Školní 511, Humpolec.
Cena výtisku: 20 Kč.

TRADICE HUMPOLECKÉHO KINA SE ZRODILA ZPOD KŘÍDEL SOKOLŮ. BIOGRAF PŘEŽIL OBĚ SVĚTOVÉ VÁLKY, VLASTNÍ ZÁZEMÍ MU POSTAVILI HUMPOLEČTÍ V AKCI Z

K nejvýznamnějšímu a nejnavštěvovanějšímu kulturnímu stánku v Humpolci bezesporu patří budova kina na Havlíčkově náměstí. Nejen, že slouží pro filmová promítání, ale také disponuje divadelní scénou, která hostí divadelní představení, koncerty a další kulturní vystoupení. Pokud se aktuální situace vyvine dobrým směrem a kultura dostane zelenou, čeká humpolecké kino v sobotu 21. listopadu noční filmová jízda Voči, jež je pro humpolecké fanoušky každoroční tradicí. Pokud ne, promítací technika zůstane bohužel ještě na nějaký čas vypnutá. V těchto dnech zároveň v těsné blízkosti kina finišuje budování nového polyfunkčního komunitního centra, které bude sloužit pro další kulturní, společenské a spolkové aktivity. O něm ale někdy příště, nyní nahlédneme do více než stoleté historie kinematografie v Humpolci.

Ze spolkového domu do nové budovy „Na Kocourku“

Obsáhlý seriál z dějin humpolecké kinematografie vycházel v Zálesí v roce 2014. Mapuje vývoj od samého začátku promítání v Humpolci, který je datován k roku 1912, až do roku 2011, kdy se v humpoleckém kině uskutečnila první digitální 3D projekce. Počátek historie kina na Havlíčkově náměstí hledejme v sedmdesátých letech minulého století, kdy skončilo do té doby fungující kino v budově spolkového domu a kdy v takzvané akci Z začala stavba nové budovy u tehdejšího nákupního střediska v lokalitě nazývané „Na Kocourku“.

Spolkový dům

„Po letech čekání a po 47 měsících výstavby bylo v pátek 29. října předáno do užívání nové širokoúhlé kino. Stavbu vyprojektoval Pražský projektový ústav a byla postavena během necelých čtyř let v akci Z. Humpolečtí na ní odpracovali 88.000 hodin. Podílelo se na ní na devadesát subdodavatelů. Rozpočtová hodnota stavby činí 4.920.000 Kčs, hodnota vybavení dva a půl milionu korun. Slavnostního otevření kina se zúčastnili náměstek ministra výstavby a techniky ČSR Otakar Ferfecký, vedoucí tajemník OV KSČ Jindřich Kočer, předseda ONV Ing. Miloslav Kovář, ředitel Pražského projektového ústavu Ing. Lumír Holuša, vedoucí projektant Ing. arch. Knittl a projektant Doležal. Otevření byl přítomen též akademický sochař Milan Knobloch, autor busty Jindřicha Honzla umístěné ve vstupní hale kina,“ stojí ve zprávě o otevření nového humpoleckého kina, která vyšla v prosincovém Zálesí roku 1982.

Objekt kina tvořily dvě budovy, jejichž fasádu podle původního návrhu pokrývala čtvercová mozaika s červenobílou mramorovou strukturou v kombinaci s omítkou.

V hlavní budově se rozkládá kinosál s kapacitou 333 míst, vstupní hala s pokladnou, foyer s bufetem a šatnou. Druhé budově se říkalo klub kina, kde se poslední léta konala například různá setkávání. Po současné rekonstrukci půjde o součást polyfunkčního komunitního centra s podobným využitím.

Od devadesátých let prošlo kino, jehož součástí je i divadelní scéna, několika menšími i většími rekonstrukcemi. V roce 1994 se dočkalo nového jeviště, v roce 2011 došlo na modernizaci promítací techniky - v souvislosti s vývojem kinematografie a příchodem éry digitalizace - a od roku 2013 má budova novou, zateplenou fasádu, takže původní mozaikový obklad byl z hlavní budovy odstraněn, nová okna a dveře a opravenou střechu.

Začátky promítání pohyblivých obrázků v Humpolci

Za nápadem pořídit do Humpolce kinematograf stály vlastně dluhy a s tím související snaha zachránit a udržet kulturní život ve městě. Tehdejší organizátor humpolecké kultury, učitel, hudebník a divadelník Otto Rychnovský přišel v roce 1912 s myšlenkou, že by pořízení kinematografu do spolkového domu (staré sokolovny), tedy kulturního zařízení v Humpolci, mohlo pomoci nejen zaplatit dluhy, ale také získat ještě další prostředky na kultury. Povolení pro provozování biografických představení skutečně získal, a to 16. září 1912 v sokolovně. Jenže jeho následná žádost o povolení prvního představení byla zamítnuta, protože sdružení Tělocvičná jednota Sokol v Humpolci dosud neměla kinematografickou licenci. Tu získala 18. září 1912 s platností do února 1915. Mimochodem, udělení licence podmiňovalo splnění poměrně přísných pravidel při provozu kinematografu. První představení bylo na programu 30. října 1912 a tvořilo jej celkem sedm filmů.

Spolkový dům vyžadoval rekonstrukci.

Jelikož spolkový dům sloužil i pro pořádání jiných kulturních aktivit, židle v sále stály při promítání volně v řadách. V přízemí bylo 316 míst k sezení, na galerii pak 40 míst k sezení a 150 míst ke stání. „Prvním kinooperátorem byl František Husák, strojník městské elektrárny. Jeho promítací kabina byla dřevěná, potažená pytlovinou a stála uprostřed galerie. Jednoduchý aparát, (...), byl vyroben v Paříži firmou Pathe Tsieres a byl na ruční pohon. Stroj vrhal obraz dolů na plátno a film, který vycházel ze stroje, musel operátor průběžně navíjet kličkou na volný kotouč opatřený bezpečnostními uzávěrami. V kabině bylo veliké horko, takže bylo nutné stále sledovat, aby se film při sebemenším zpomalení žárem světla nevzňal. Poruchy byly časté, okrajové zoubky utrhané, zejména u často hraných filmů," popisuje článek v Zálesí (2014) začátky promítání. Už v této době nebylo ničím zvláštním, že na úvod promítali reklamy, případně fotografie Humpolce, a to za zvuku hudby linoucí se z gramofonu. V sále byl i cukrářský stánek, kdy se jeho zaměstnanec o velké přestávce prošel hledištěm, aby si diváci mohli dopřát něco dobrého k snědku.

Biograf měl v Humpolci skutečně úspěch, i ten ekonomický. Problematická léta ale nastala během první světové války, respektive hlavně po ní – až do roku 1920, kdy klesala návštěvnost, špatně se sháněly filmy a nebyla dobrá finanční situace. Přesto humpolecké kino fungovalo, až se konečně dočkalo třicátých let, která pro něj znamenala zlatou éru. Návštěvnost se rapidně zvýšila, program lákal filmovými trháky a v roce 1932 se v Humpolci podařilo nainstalovat zvukový biograf. Co se týče vlastníků kina, v roce 1923 k Sokolům přibyl Vzdělávací sbor města Humpolec a Společnost divadelních ochotníků, v roce 1928 se pak přidalo i Družstvo spolkového domu. Každý ze spolků volil své zástupce, kteří se o kino starali a dohlíželi na jeho provozování, za celé vedení kina byl odpovědný obchodvedoucí. K dalšímu personálu patřili pokladník, uvaděči a sluhové.

V době druhé světové války vzniklo v Humpolci ještě jedno kino, a to Bio Orlík, které zahájilo svou činnost v lidovém domě v roce 1941 na základě žádosti Aloise Vrňáka. Nemělo však dlouhého trvání. Kvůli různorodým peripetiím i kvůli konkurenci stálého biografu ukončilo svou činnost už v roce 1946. Promítací sál spolkového domu pak v padesátých letech prošel ještě

Kino na Havlíčkově náměstí

Kino na Havlíčkově náměstí

několika opravami, přestavbami a změnami, které byly spojeny mimo jiné s vývojem techniky. Jenže samotná budova chátrala a potřebovala značnou rekonstrukci.

Nová éra

Jak už bylo zmíněno na začátku, nové kino na Havlíčkově náměstí přivítalo první hosty 29. října 1982. Jeho ředitelem byl František Nejedlý, a to až do roku 1991, kdy ho vystřídal Milan Žáček. V roce 2000 došlo ke sloučení humpoleckých kulturních stánků do jedné příspěvkové organizace – Městského kulturního a informačního střediska (knihovna, muzeum, kino a infocentrum, spolu s Divadelním souborem Jindřicha Honzla, Loutkovým divadlem a Pěveckým sborem Čech a Lech). Nové tisíciletí pak pro kina znamenalo obrovskou revoluci v podobě digitalizace. Technicky i finančně náročná proměna promítání se naštěstí v Humpolci podařila – první digitální 3D projekci Humpolečtí zhlédli 3. srpna 2011. Promítala se česká hudební komedie V peřině.

Aneta Slavíková

Historie kinematografie v Humpolci. (seriál článků v Zálesí 2014)

Merta, D. (ed.) a kol.: Humpolec a okolí: Architektura 1900-2014. Praha: Galerie Jaroslava Fragnera, 2014, s. 130-131.

POZVÁNKY DO MĚSTSKÉ KNIHOVNY

23. – 30. listopadu

KOUZELNÝ LISTOPAD V KNIHOVNĚ – soutěž a program pro děti

Umíte nějaký kouzelnický trik?
V dětském oddělení knihovny je spousta knížek, které vás naučí čarovat. Pokud se do knihovny nedostanete, napoví vám knihovní webové stránky, najdete tu i pravidla soutěže „O kouzelnickou knížku“.

20. listopadu – 22. prosince

VÁNOČNÍ PEČENÍ S KNIHOVNOU *aneb* VÁNOCE PLNÉ DOBROT

Městská knihovna Humpolec hledá nejoblíbenější vánoční recepty. Soutěž je rozdělena do několika témat, jejichž znění najdete na webových stránkách knihovny. Recepty můžete přinést přímo do knihovny, vhodit do schránky v průchodu knihovny nebo poslat e-mailem: knihovna@infohumpolec.cz. V závěru soutěže budou všechny příspěvky slosovány a vítězové obdrží knihy, které do soutěže věnují Knihkupectví Jana Zábrany a Knihkupectví Edit. Recepty zveřejníme na Facebooku, Instagramu a webových stránkách knihovny.

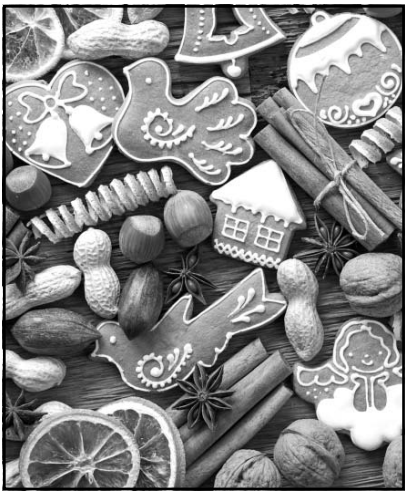

ZUZANA SOUČKOVÁ: KDYŽ SE DÁMA ROZBĚHNE

„Někdy vybíhám a při prvních krocích mě bolí kolena. Je mi zima a nejraději bych se vrátila domů. Ale vím, že musím vydržet. Asi na druhém kilometru zjistím, že mě nebolí nic, rozeběhnu se a běh si užívám. Jsou ale i chvíle, kdy si trénink protrpím. Po návratu domů se cítím vždy výborně. A to je ten důvod, pro který stojí za to vyrazit.“

(Zuzana Součková, str. 157)

Chtěli byste od základu změnit svůj život, začít žít zdravě anebo jen prostě něco udělat pro své tělo a nevíte jak na to? Pak právě tato kniha může být výzvou, inspirací a návodem právě pro vás. Autorka vás s humorem provede od svých běžeckých začátků až po obdivuhodné výkony.

Zuzana Součková je česká spisovatelka, která žije s manželem a psem v západočeském městě Stříbře. Před padesátkou se rozhodla, že svůj život změní, začala běhat a psát, svými příběhy i elánem inspiruje své okolí i čtenáře. Ve své knize popisuje náročné začátky, kdy bojovala sama se sebou, aby uběhla alespoň první kilometr, postupem času si však tento sport velmi oblíbila a začala kilometry přidávat. Jak sama v této knize přiznává, stala se na běhání doslova závislá. Nevadí jí vybíhat za jakéhokoliv počasí, každé roční období si užívá a jak sama poznamenává, v přírodě si často vyčistí hlavu. Běh jí dává sílu přežívat všední dny, načerpává z něj energii a neodkládá ho ani ve chvílích, kdy se necítí dobře. Od prvních uběhnutých kilometrů se propracovala až na půlmaraton, maraton, ale i triatlon.

Formou blogů začala komunikovat s běžeckou komunitou v rámci projektu Běžecká škola a výsledkem je tato knížka, ve které najdete i spoustu zdravých receptů, malou ochutnávku najdete pod textem.

Takže jste-li milovníci běhu anebo si o něm chcete alespoň přečíst a pobavit se, pak právě tato kniha, která je k dispozici v městské knihovně, bude tou správnou volbou, protože pokud máte alespoň trochu kladný vztah ke sportu, pak není nikdy pozdě s ním začít.

Ochutnávka z běžecké kuchyně:
Brownies

- *konzerva červených fazolí*
- *50 g cukru (medu, sirupu z agáve, javorového sirupu....)*
- *20 g kakaa*
- *2 vejce*
- *2 lžičky prášku do pečiva*
- *30 g mouky*

Fazole pořádně propláchneme od nálevu, rozmixujeme a přidáme všechny další ingredience. Získáme hodně tuhé těsto. Vložíme do vymazaného a vysypaného pekáčku a v troubě předehřáté na 180°C pečeme 20 minut. Brownies má celkem cca 910 kalorií a díky fazolím velké množství bílkovin, takže tuhle buchtu si můžeme dopřát bez výčitek, i když třeba držíme nějakou dietu.

(Zuzana Součková, str. 61)

Veronika Marková,
Městská knihovna Humpolec

Literatura:
SOUČKOVÁ, Zuzana. *Když se dáma rozběhne*. Praha: Ikar, 2020. 166 stran. ISBN: 978-80-249-4099-1

EXPONÁT MĚSÍCE

LOUTKY

Loutky bývaly kdysi posvátnými předměty úcty. Nalézaly se ve svatyních, zejména u Indů. Za účelem upevnění a zvětšení úcty k loutkám kněží v Indii vymysleli loutky pohyblivé na nitkách. Kromě posvátných loutek existovaly rovněž loutky určené pro zábavu dětí a dospělých, které se vyskytovaly ve středověku u křesťanských národů. V různých zemích představovaly loutky význačné jedince, v jejichž chování se projevovala povaha daného národa.

Ve starých indických hrách se objevovala směšná postavička jménem Vidušak, která ráda jedla a pila. Byl to v podstatě předchůdce našeho Kašpárka. I přesto, že některé hlavní rysy chování zůstaly u všech národů stejné, v některých se naopak liší. Zajímavá jsou také rozličná pojmenování „Kašpárka". V Itálii mu říkají signor Maccaroni, Francouzi ho nazývají Jean Potage atd. Kromě Kašpárka se na scénách objevují i rytíři, králové, princezny, čerti, čarodějové, skřítci, vodníci, víly, zvířata, ptáci či květiny. Přední místo mezi českými loutkáři získal Matěj Kopecký, a to díky svému hereckému talentu a bohatému repertoáru her.

loutka a dřevěná hlavička ze sbírek Muzea Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

„V Humpolci vyrostlo stálé loutkové divadlo z nepatrných počátků – z rodinného divadélka loutkového. Učitel V. Kunc dal v r. 1906 zhotoviti pro svého pětiletého Jarku několik vkusných figurek u místního řezbáře Tomandla. Hrál nejprve doma, později na radu a přání svých přátel v zahradě u Vincenců ve prospěch Ústřední matice školské. Divadlo na delší dobu zakotvilo v sále „Na kocourku". Divadlo řídil učitel Kunc až do 9. března 1911."

„V září r. 1920 vzpomněli přátelé loutkového divadla na loutky, dekorace a ostatní potřeby, které byly po dobu 9 let uloženy na půdě domu č. 149 a přenesli je do tělocvičny nové chlapecké školy. V místnosti, určené pro tělocvičné nářadí, vybudovali loutkoherci na dřevěné kostře jeviště ve značných rozměrech 3m x 1,50 x 1,20. Nových 9 proměn pořízeno bylo během 7 let prací členů učitelského sboru, mimo to 14 nových loutek, 11 figur zvířátek zhotovil místní řezbář Prügelhof, nové lavice pro hlediště a nový nábytek a mnoho různých rekvisit pro jeviště obstarali žáci ve školní dílně za dozoru učitelů."

„Školní loutkové divadlo se stalo pro mládež místem radosti, zábavy, předsíní života a hnací vzpruhou horlivé a zanícené činnosti v mnohých školních předmětech."

„Jsou pořadateli i loutkoherci, jsou hudebníky o přestávkách mezi představeními, mají tedy svůj vlastní orchestr."

Zálesí X, rok 1928-1929, str. 85-87

Mgr. Markéta Jiříčková,
Muzeum Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

ÚSPĚCH HUMPOLECKÉHO MUZEA V NÁRODNÍ SOUTĚŽI GLORIA MUSAEALIS

Dne 6. října 2020 proběhlo ve Smetanově síni Obecního domu v Praze vyhlášení výsledků XVIII. ročníku Národní soutěže muzeí Gloria musaealis.

Tuto soutěž vyhlašuje Ministerstvo kultury, Asociace muzeí a galerií České republiky a Český výbor ICOM a oceňují se v ní výkony muzejních institucí i jednotlivých pracovníků v oboru muzejnictví při tvorbě výstav a nových expozic, prezentování sbírek v odborných publikacích či při záchraně a zpřístupňování objektů nebo lokalit našeho kulturního a přírodního dědictví.

Do letošního ročníku se ve třech kategoriích přihlásilo 60 muzeí a galerií s 87 projekty. Nejpočetnější kategorií, do níž jsme se přihlásili s novou antropologickou expozicí, byla Muzejní výstava roku 2019 se 40 projekty. My jsme byli odbornou porotou vybráni mezi 6 nominovaných muzeí. V konečném pořadí jsme obsadili čtvrtou příčku a získali jsme „Zvláštní ocenění"

Slavnostní vyhlašování výsledků se tradičně koná u příležitosti Mezinárodního dne muzeí, který připadá na 18. května. Letos se však z důvodu pandemie covid – 19 muselo vyhlašování přesunout na říjen. Bohužel, i nyní probíhalo za přísných opatření, mezi nimiž bylo také vyloučení veřejnosti. Proto byl průběh celého odpoledne snímán a přenášen on-line na sociálních sítích. Pokud by vás zajímalo jak ceremoniál probíhal, můžete si jej pustit ze záznamu, na nějž najdete odkaz na webových stránkách nebo fb muzea.

K antropologické expozici

Expozice byla vytvořena ke 150. výročí narození dr. Aleše Hrdličky a u příležitosti konání VI. Mezinárodního antropologického kongresu. Po třiceti letech nahradila stávající expozici, která již neodpovídala současným vědeckým poznatkům z oboru antropologie. Je členěna na jednotlivé odborné sekce, tj. genetika, variabilita člověka, anatomie, evoluce, paleopatologie, antropologie živého člověka. Kromě podrobných textových informací k jednotlivým tématům je nainstalováno množství zajímavých exponátů – model DNA, obří model buňky, mozku, srdce, ucha, kostry různých velikostí. Část evoluce názorně doplňují odlitky lebek starších i nově objevených druhů člověka, busty pravěkých lidí, dominantní je kopie kostry neandrtálce a jeho model v životní velikosti. Skutečné kosti zobrazující deformace vzniklé nemocemi či fyzickou silou jsou

pak v části paleopatologie. Prostor je věnován oboru antropologie a jeho využití v praxi, vystavena jsou antropometrická měřidla, s jejichž pomocí se návštěvník může dozvědět něco o svém těle.
V závěru sálu se nachází pomyslná Hrdličkova pracovna s informacemi o jeho životě a práci. Protože A. Hrdlička se mimo jiné zabýval studiem indiánských kmenů, je expozice zakončena indiánskou vesničkou.
Celou expozici financovalo město Humpolec a Městské kulturní a informační středisko, využili jsme i dotaci od Kraje Vysočina a Ministerstva kultury ČR.

Dagmar Kluchová,
vedoucí Muzea Dr. Aleše Hrdličky

VĚDA V MUZEU

Mgr. Lucie Stříbrná, Ph.D.

ŽIVOT A TAJEMSTVÍ KARLA HYNKA MÁCHY

Výstavní sál muzea na Dolním náměstí, čtvrtek 12. 11. v 17 hodin

V listopadu si připomínáme 210. výročí narození významného českého básníka a prozaika Karla Hynka Máchy. Přijďte si poslechnout antropologickou přednášku o jeho životě, poezii a možné příčině úmrtí. Dozvíte se, jaké informace lze „vyčíst“ z kosterních ostatků básníka.
Dostanete odpověď na následující otázky: Proč Mácha žil tak krátce? Jaký měl vztah k ženám? Jaký měl vztah k přírodě a ke smrti? Co lze vyčíst z jeho grafologického rozboru? Kde lze dodnes spatřit domnělou podobu básníka? Jakou disponoval fyzickou konstitucí? Jaký měl vztah k financím a turistice?
Antropologicko-archeologické metody studia kosterních ostatků slavných osobností týmem antropologů přináší překvapivé závěry. Exhumace ostatků básníka na podzim r. 1938, následná rekonstrukce jeho podoby ve 3D zobrazení, stejně tak i okolnosti identifikace jeho ostatků, přinesly zajímavé poznatky. Porovnáním výsledků antropologických výzkumů v propojení s historickými vstupy a astrologickým rozborem lze získat zajímavý a zcela netradiční pohled na básníka, jehož život, tvorba a předčasný odchod dodnes vyvolává řadu nezodpovězených otázek.

Mgr. Lucie Stříbrná, Ph.D. vystudovala Pedagogickou fakultu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích (biologie – chemie), studovala na Univerzitě v Hradci Králové a na Přírodovědecké fakultě UK v Praze (postgraduální studium antropologie a genetiky člověka). Od roku 2010 působí na Katedře biologických a biochemických věd Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice. Přednáší lékařskou genetiku a anatomii. V současné době působí na této fakultě jako proděkanka pro vnější vztahy a propagaci. V rámci antropologických disciplín se věnuje studiu kosterních odkazů významných historických osobností.

RYBÍ ENCYKLOPEDIE – TOLSTOLOBIK BÍLÝ

latinsky: Hypophthalmichthys molitrix
slovensky: Tolstolob biely
anglicky: Silver Carp
německy: Silberkarpfen
řád: Máloostní
čeleď: Kaprovití
potrava: býložravec
délka života: 20 let
pohlavní dospělost: 6.-7. rok
doba rozmnožování: jen umělý výtěr
běžná velikost: 60-90 cm
maximum: 110 cm
dovezen z východní Asie
nemá dobu hájení

Tolstolobik pochází z východní Asie. Do našich vod byla tato kaprovitá ryba vysazena až v 60. letech minulého století. Jde ale o druh jedinečný způsobem výživy. Stříbrný obr, jak se mu také přezdívá, je přísný rybí vegetarián, který konzumuje pouze rostlinný plankton a řasy. Protože tato strava neprochází dalšími články potravního řetězce, má jeho svalovina nejnižší obsah škodlivin ze všech druhů ryb, jež plují v našich vodách.

Potrava, kterou spásá je na stojatých nebo mírně tekoucích vodách ta vůbec nejdostupnější a posouvá tolstolobika hodně dolů k základně potravní pyramidy. Díky tomu může být tolstolobik na lokalitách svého výskytu velmi početný a jeho populace nepodléhají takovým výkyvům, jaké známe například u dravých ryb typu candáta. Navíc si prakticky s žádnou hospodářsky významnou rybou potravně nekonkuruje. To všechno je důvodem, proč je s oblibou dosazován jako doplňková ryba do kaprových rybníků, kde pomáhá výrazně zvyšovat jejich produkci. V okolí Humpolce je vysazován prakticky na všech vodních plochách. Ve volných vodách si vodohospodáři dělali naděje, že by vysazení tolstolobiků pomohlo regulovat množství sinic a řas, které v letním období negativně ovlivňují kvalitu vody. Zatím se však tento fakt nepotvrdil.
I když se jedná o nepůvodní druh, který hodně rybářů nikdy nechytilo, je vzhled tolstolobika natolik typický, že ho pozná snad každý, kdo se o ryby trošku zajímá.

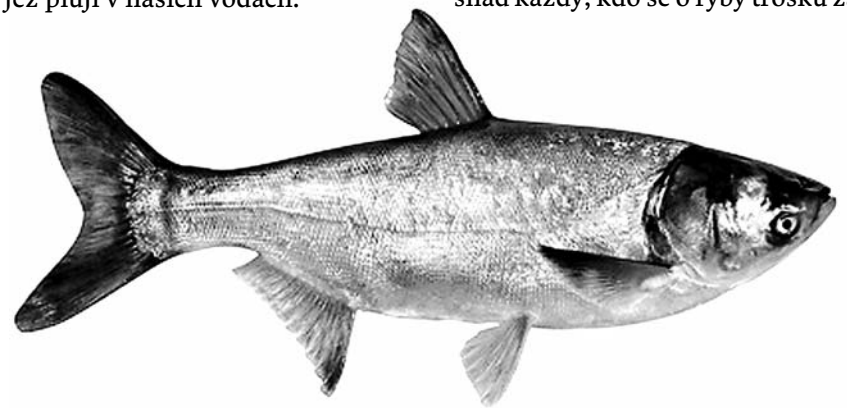

Tato velká bílá kaprovitá ryba s podivně utvářenou hlavou a nízko posazenýma očima má relativně vysoké tělo pokryté drobnými šupiny. U mladších jedinců jsou stříbrné, u starších se zbarvují do šeda nebo šedožluta. Směrem ke hřbetu trup postupně tmavne. Ploutve bývají výrazně vyvinuté, zašpičatělé. Je zajímavé, že i u tolstolobika se mohou vyskytnout zlatě zbarvení jedinci. Jeden takový před časem plaval s hejnem normálně zbarvených ryb v táborském Jordáně. Pokud bychom chtěli odlišit tolstolobika od podobně vyhlížejícího tolstolobce pestrého, prvním vodítkem bude zbarvení. Na rozdíl od jednobarevného zbarvení boků u tolstolobika, jsou boky tolstolobce mramorované až skvrnité. Tolstolobec také narůstá větších rozměrů. Potíž je ale v tom, že se oba druhy kříží a kříženci pak nesou některé ze znaků obou rodičovských druhů.
Tento druh roste pomaleji než amur nebo tolstolobec a 60 cm délky (cca 3 kg váhy) překračuje v 5. až 7. roce života. Vzhledem k tomu, že se může dožít až 20 let, má i tak možnost výrazně překročit délku 1 m a hmotnost 20 kg.

Na háček se chytí jen velkou náhodou

Pokud jde o sportovní lov na udici, tam si rybáři nemohou dělat žádné velké iluze. U této z velké části planktonožravé ryby je totiž nesmírně těžké dostat regulérní záběr. Většina úlovků je proto dosažena náhodně nebo podseknutím. Přesto je možné tolstolobiky cíleně vnadit a chytat. Vzhledem k tomuto faktu však rybáři cíleně lov tolstolobiků nevyhledávají.

Zajímavosti

Celosvětová roční spotřeba ryb činí 16 kg na osobu. U nás je sotva třetinová (5-5,5 kg), přestože kvalita našich ryb má ve světě velmi dobrou pověst.

Už jedna porce tolstolobika (100 g) dodá našemu tělu více než polovinu denní dávky kvalitních bílkovin.

Po vytažení z vody je nutné zbavit tolstolobika co nejrychleji vnitřností, jinak jeho maso zhořkne.

Hladina mastných kyselin omega-3, snižujících riziko trombózy, je obdobná u ryb mořských i uměle chovaných sladkovodních.

V rybím mase je naprosto unikátní vysoký obsah vitamínu B12, který se v jiných potravinách nachází jen ve stopovém množství.

Možný výběr náčiní pro lov tolstolobika
Plavaná: Dělený kaprový prut nebo výkonný teleskop dlouhý kolem 3,5 - 4 m. Vlasec 0,22 - 0,35 mm. Nástraha – různé druhy pečiva (rohlík, ...)
Položená: Dělený kaprový prut nebo výkonný teleskop dlouhý kolem 3,5 - 4 m. Vlasec 0,22 - 0,35 mm. Nástrahy – pečivo, boilie, různé pelety, extrudy, burizony apod.

Tolstolobik uspokojí každého labužníka

Ryby, a bojovný tolstolobik zvlášť, se v kulinářské magii odedávna považují za účinná afrodiziaka. Trápí-li vás tedy nedostatek zájmu o sex, doporučovali

mágové z Číny, odkud tolstolobik pochází, jíst pokrmy ze stříbrného kapra. Široké kulinářské možnosti nachází ve studené i teplé kuchyni, a to ve verzích levnějších i luxusních. Jemné sněhobílé maso příjemné chuti lze totiž přidat do rybích karbanátků, marinovat v octovém nálevu či jen lehce podusit. My dnes s radostí zůstaneme u původu tolstolobika a nahlédneme do čínské kuchyně.

Linda a Martin Sýkorovi

ČÍNA Z TOLSTOLOBIKA

Ingredience:

cca ½ kg rybího masa
šťáva z jednoho citronu
sůl, pepř
bylinky na rybu (rozmarýn, tymián)
2 dcl sojové omáčky
2 lžíce worcestové omáčky
2 vajíčka
1 balení bramborového škrobu
1 lžička moučkového cukru
1 ks středně velkého pórku
2 lžíce másla
olej na smažení

Postup:

Vyfiletovanou rybu je nutné před úpravou zbavit kůže a tuku, který v břišní části obzvláště u tolstolobika bývá. Nakrájíme na proužky nebo kostky. Kousky osolíme, pokapeme citrónovou šťávou, promícháme a necháme do druhého dne uložené v lednici. Citron zajistí změknutí malých kůstek v mase. Druhý den přidáme pár lžic sojové omáčky, worcestrovou omáčku, případně nadrcené bylinky, pepř a podle chuti sůl. Takto naloženou rybu opět necháme pár hodin v chladnu marinovat.

Namarinovanou rybu po jednotlivých kouscích obalujeme ve škrobu a dáváme stranou do misky. Poté na obalené kostky dáme vajíčka a vše promícháme. Pak postupně smažíme na pánvi ve větší vrstvě oleje, každý kousek odděleně, aby se opekl dozlatova. Osmažené kousky necháme stranou okapat od přebytečného oleje a mezitím si na pánvi na másle, lehce podusíme na skus, nakrájený pórek na kolečka. Poté lehce promícháme pórek s osmaženým masem a při pozvolném zahřívání zalijeme připravenou omáčkou. Tu si připravíme předem z 2 dcl studené vody, zhruba 1 dcl sojové omáčky, moučkového cukru a 1 vrchovatější lžičky škrobu. Před naléváním musí být škrob v omáčce důkladně promíchán. Spolu s masem a pórkem omáčku promícháme a necháme přejít varem. Jakmile omáčka zhoustne, odstavíme a ihned čínu podáváme s rýží nebo čínskými nudlemi.

Dobrou chuť.

ŽIDOVSKÉ OZVĚNY HUMPOLECKA

SPOR O PRODEJ VYKUŘOVADEL (SPORY ŽIDOVSKÉ IV.)

dokončení z minulých čísel

V minulém pokračování jsme si především popsali a ukázali dochované náhrobní kameny čelenů rodiny Krausových včetně překladů textů na nich vytesaných. Dnes se budeme věnovat druhé straně sporu – Šimonovi Hornerovi.

Zde je situace komplikovanější. Rovnou musíme napsat, že není zcela jasné a jisté, o kterého Hornera přesně jde. Jak jsme si ukázali v prvním pokračování, pod protokol sporu se podepsal „Simon Horner“. Nad tímto podpisem je i týž podpis v hebrejštině.

Nejprve stručně odbočme k troše teorie. Dle tradice se Židé nepojmenovávali po otci – neměli shodné osobní jméno s otcem. S tím souvisí i používání jmen s pomocí jména otce. Proto byste neměli nalézt „Hebrona syna Hebrona“ nebo „Enocha syna Enocha“. Na druhou stranu bylo tradiční pojmenovat dítě po příbuzném, ale až po osobě zemřelé. Tak například, když zemřel děda, tak první narozený vnuk by měl dostat jeho jméno. A právě s rodinou Hornerovou je potíž a komplikace. V době našeho případu v roce 1796 zde byli totiž Šimonové Hornerové dva – a právě otec a syn. Což by bylo v rozporu s výše uvedeným. Ale zdá se, že tato jména používali spíše před úřady.

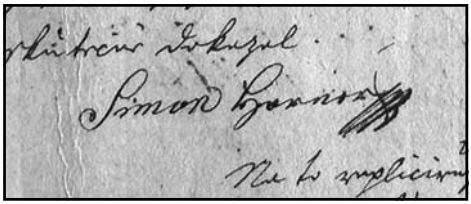

Podpis Šimona Hornera z roku 1798.

Předně zde byl Josua Šimon, syn Šimona Lömla. Josua získal svatební konsens (povolení k sňatku) v roce 1762, aby si vzal Odel z Třeště (ta byla zvána také jako Anna Koppeles). V 80. letech 18. století pak Josua získal příjmení Horner. A tak byl nově jmenován jako Josua Šimon Horner, avšak zdá se, že před úřady vystupoval i zkráceně jako Šimon Horner.

Tak dne 6. října 1791, když kupuje polovinu domu č. VII na Židovském městě – jedná se o vůbec první zápis do gruntovní knihy pro Židovské město, je v textu smlouvy uveden jako „Simon Horner“, ale na konci je podepsán jako „Simon Josua Horner“. Bohužel se jedná pouze o opis této smlouvy, proto i podpisy jsou přepsány jednou rukou a nejedná se zde o vlastnoruční podpis, který bychom mohli porovnat s originálním podpisem Šimona Hornera z „Knihy radních protokolů…“, kde je jméno bez „Josua“. Dále můžeme doložit zjevné kolísání použití Josuova jména. Dne 11. září 1797 zemřela ve věku 30 let v Humpolci č. XXI Magdalena, manželka Davida Weila. V matričním zápisu je však zapsána jako „Magdalena Weilová dcera Simona Hornera obchodníka“ a zjevně dle věku se musí jednat o Josuu Hornera. Obdobně dne 6. února (?) 1799 se vdávala 24letá Lea dcera Šimona Hornera za Marka/Mendla Pika/Picka, aby pak zemřela v roce 1810 jako Lucia Pik, v matrice zapsaná jako dcera Josui Hornera.

Ve výše zmiňované „Knize radních protokolů…“ vystupuje Horner ještě několikrát bez rozlišení, o kterého se jedná. Vždy je uvedeno jméno „Simon Horner“. Tak 22. května 1797 zastupoval Löwy (Leopolda) Bauera

ohledně dluhů některých humpoleckých sousedů a mistrů soukenických. Dne 22. prosince téhož roku figuruje v řízení o pozůstalosti po Janu Svobodovi. Dne 19. března 1798 se zavázal Karel Komrs, „...že po lineckým jarmarce...“ zaplatí Šimonovi Hornerovi dluh 40 zlatých. Týž den si Horner stěžoval, „...že před půl třetím letem...“ prodal soukenickým mistrům Bartoloměji Hrejsovi a Filipu Augustovi vlnu, kterou dosud nezaplatili. Navrhuje tedy prodej jejich domů. Magistrát s tím souhlasil a nařídil ocenění nemovitostí a ustanovil na dny 2. dubna, 2. května a 4. června v radním domě veřejnou dražbu. Nejzásadnějším zápisem je pro nás zápis z 24. července 1798 „...stran nedorozumění v handlu mezi Simonem Hornerem zdejším handlovním Židem a mezi Davidem Horazdowitz“. Tehdy si stěžoval Šimon Horner na Davida Horazdowitze, který před Hornerovou manželkou prohlašoval, že Šimon Horner je jemu a jeho bratrovi Salomonovi dlužen. To se Hornera jako nepravda dotklo i s tím důvodem, „... že by takové prohlášení jemu v handli škodné bylo...“. Proto žádá o dokázání dluhu. Na to Horazdowitz odpověděl, že při řeči s manželkou Šimona Hornera o tom zmínka padla s tím, že to tak „... býti může, neb také nemůže.“ Magistrát se usnesl na tom, že David Horazdowitz je do 14 dnů povinen dluh dokázat. Dne 8. srpna pak byla k tomu připsána poslední poznámka, ve které je konstatováno, že se ani David, ani Salomon Horazdowitzové do uvedených 14 dnů nepřihlásili, tedy žádný dluh nedokázali, a to znamená, že Šimon Horner bratrům nic nedluží. Proč je tento zápis důležitým? Pod svým prohlášením je totiž Šimon Horner podepsán a tento podpis je zcela jiným nežli podpis při sporu s Hebronem Krausem. Druhým zásadním důvodem je i zmínka o Hornerově manželce. Samotný Josua Šimon Horner byl v době sporu (1796) již vdovcem. Jeho výše zmiňovaná manželka Odel (Anna) totiž dne 12. dubna 1793 v Humpolci č. VII zemřela. Její náhrobní kámen je v Humpolci dochován

Náhrobní kámen Josui Šimona Hornera zemřelého 29. května 1823.

a je na něm uvedena jako „Adil dcera Lazara z Třeště“. Josuův syn Šimon byl od 7. dubna 1796 ženatý s Marií, vdovou po Jakubu Wohlgangovi (původně dcera Leopolda Bauera – viz výše). Vzhledem k tomu, že v případu s Horazdowitzi (1798) je zmiňována manželka, tak by se mělo jednat o Šimona Hornera mladšího. Dále z důvodu rozdílnosti podpisů by pak měl vést spor s Hebronem Krausem spíše Josua Šimon Horner (tedy starší). Při současném stavu poznání se tedy spokojme s konstatováním, že se v našem sporu pravděpodobně jednalo spíše o Josuu Šimona Hornera.

Na doplnění. Josua Šimon Horner byl obchodníkem se střižním zbožím a humpoleckým familiantem (č. 3478, pořadové č. 9). Zemřel 29. května 1823 v Humpolci č. VII a jeho náhrobní kámen jej uvádí jako *„Jhvše ben Šmevn“*. Jeho syn Šimon převzal po otci vlastnictví domu č. VII již dne 1. července 1804. Otec je v tomto zápise jednoznačně jmenován jako Josua a syn jako Šimon. Šimonova manželka Marie zemřela 16. listopadu 1809 v č. VII v 56 letech a v matričním zápisu je zapsána jako „Marie Horner dcera Lewi Bauera obchodníka“ a teprve dodatečně bylo vepsáno mezi „Marie“ a „Horner“, že byla manželkou Šimona. Uvedení otce Leopolda Bauera bylo bezpochyby z důvodu jeho významu, protože on je považován za nejvýznamnějšího představitele místní židovské komunity. Také na svém dochovaném náhrobním kameni je uváděna jako „Mirijam dcera Lejba Bauera“, nikoliv jako Hornerová (nebo vdova Wohlgangová). Šimon se následně oženil s Kateřinou Todesko z Polné. (S tímto jménem se setkáme i ve formách: Tedesco, Tedesko, Todeska, Tudesko aj.) Za ní se přistěhovala i matka Rebeka Todesko a mladší sestra Marie. To stojí za zmínku z toho důvodu, protože z této rodiny také pocházel významný pražský lékař, politik a přední osobnost pražské židovské obce Ludwig Tedesco (1816-1886). Protože Rebeka Todesko zemřela dne 10. března 1833 v 80 letech v Humpolci č. VII, byla pohřbena v Humpolci a její náhrobní kámen se zde dochoval také – je hned vedle Josui Šimona Hornera.

Obchodník Šimon Horner, který po otci převzal familiantské místo, umírá 4. září 1842 v Humpolci č. VII v 78 letech a v matričním zápisu je doplněno, že je bez žijících dědiců. Jím tedy vymřel rod Hornerů a uvolněné familiantské místo převzal Abraham Hellmann. Šimonův náhrobní kámen je ve stejné řadě a šestým kamenem od otce. Jeho první manželka Marie je ve stejné řadě mezi nimi. Při sčítání roku 1869 je Šimonova vdova Kateřina Hornerová se sestrou Marií stále v domě č. VII. Samotná Kateřina svého manžela dlouho přežila a zemřela 8. srpna 1870. Dochovaný náhrobní kámen je vedle manžela. Před smrtí zabezpečila svou sestru, která je zmiňována i v gruntovní knize, kam byl proveden zápis od c. k. okresního soudu z 25. dubna 1873 o vkladu práva vlastnického pro Františku Amschelovou na dům č. VII v ceně 252 zlatých a včetně dvou sedadel v synagoze – č. 13 v mužském oddělení a č. 29 v ženském oddělení. Jednou z podmínek byl i „výminek výživy, světla a tepla k ruce Marie Todeskové“. Marie Todesková zemřela v Humpolci č. V jako svobodná v uváděných 74 letech dne 5. června 1875. Její náhrobní kámen není identifikován.

Toto je tedy příběh jednoho sporu z konce 18. století mezi dvěma členy místní židovské obce - mezi doktorem Hebronem Krausem a obchodníkem Šimonem Hornerem.

Vladimír Staněk

Možná mnohým z vás bude tento můj výběr 90 let starého pojednání připadat příliš odborný a dnešní době nic neříkající, zejména co se týče mír délkových a objemových a jiných dávno zapomenutých názvů. Současná zemědělská výroba, úmyslně používám slova v ý r o b a, je na hony vzdálená tomu, co popisuje Antonín Tomíček. Je nepředstavitelné, co lidské dřiny s primitivním nářadím představovala tehdy práce, práce, bez které nebylo pro většinu venkova přežití.

Připravil: Jaroslav Machotka

Ant. Tomíček:

POLNÍ HOSPODÁŘSTVÍ NA HERÁLECKU

Zemědělská práce je závislá předně na půdě, za druhé na podnebí a za třetí na pracovníku zemědělci, na jeho osobních vlastnostech a na jeho hmotném stavu. Zdar zemědělské práce závisí předně na zemědělcových hospodářských vědomostech, za druhé na jeho hmotné práci čili na pracovní síle a za třetí na prostředcích, které může věnovati svému hospodářství. Je tedy zdar hospodářský, pokud se týče zemědělce, odvislý od toho, co ví o hospodářství, na jeho odborných vědomostech, potom na tom, jakého užívá nářadí, jakého potahu a jaký má kapitál, kterým by mohl opatřiti lepší nářadí, zdatnější pomocníky a vůbec pracovní sílu a zlepšení pozemku mrvením a jinak. Jedním prostředkem, kterým může býti hospodářství zlepšeno, je jeho vlastní zdraví, ke kterému přispívá zdravý byt, vhodný šat a přiměřená strava. Zdraví je nejjistější kapitál každého člověka, zejména pracujícího zemědělce. Byt, šat, strava měly za stara úlohu podřízenou. Nehledělo se předejíti nemocem, zabrániti jejich vypuknutí, omeziti nemoci a dobře se vyléčiti. Spoléhali na boží vůli. Bude-li Bůh chtít, budeme žíti nebo zemřeme. Teprve když bylo již zle, a často pozdě a pomoc marná, hledaly se prostředky, které jsou také od Boha a z boží vůle. Snad bývalo v tom ohledu za reformace lépe. Nespoléhalo se pouze na Boha, neboť v povídce o Kristu Pánu povídal Kristus Petrovi: „Petře, uhni hlavou, morová rána letí“. Petr hlavou neuhnul a teprve, když ho morová rána trefila, hledal u Krista pomoci, ač mohl si pomoci sám a poslechnouti dobré rady.

Lidové vědomosti hospodářské bývaly do 17. století větší než od století 17. do 19. Vlivem panských hospodářských úředníků, na které působili středověcí spisovatelé, se české polní hospodářství horšilo. Tak spisovatel Haeresbach (De re rustica 1571) učil, že na dobrou půdu musí se síti hustě, na horší řídce. České hospodářské přísloví však bylo: Oř mělko, sej řídce – urodí se metlice. V Čechách se sívalo dříve na dobrou půdu řídce, že obilí odnoží, na špatnou hustě, že neodnoží a dříve vymrzne. Z Německa přišel takový zvyk hnojiti navrch a zaorati hnůj, třebas jen jako šafrán na podzim roztroušený, až z jara, aby prý chránil hnůj pole proti mrazům. Dříve byli rádi, když pole v zimě vymrzlo. Spisovatel Grossern radil čtvrté orání: úhory krojiti a strniště podmítat, potom mísit, k setí naorat a zasetí zaorat.

Na Humpolecku a Herálecku k žitu orali na tři brázdy po staru. Nejprve se rádlem strhl úhor. Pak se navezl hnůj, zaoral se a pole se uvláčilo. Nato se pole smísilo a potom se oselo. Práce se řídila podle kalendáře, podle čtvrtí měsíce a podle planet. Do svatého Jana (24/6) měl býti úhor pohnojen, do sv. Bartoloměje (24/7) pole zmíseno a na Povýšení sv. kříže (14/9) se počalo síti žito. Po roce 1860 se počal hnůj zaorávati ruchadlem, kterému říkali rochadlo. Počalo se síti na dvě brázdy.Do zmíseného pole se selo a zaseté jen zavlačovalo. Ze zkušenosti se

vědělo, že příliš rozmělněná země se slije a ulehne.

Při trojpolním hospodářství již odedávna se zabírala část úhoru pro tak zvanou zeleninu čili podmět, že se dávala do podmítnutého strniště jarního obilí řepa, zelí, mák, vika, směsek, hrách. Z podmětů bývala již ve 14. století tak zvaná „minuta“, čili malý osep a malá robota. Když se selo více lnu a začaly se sázeti brambory, nastalo hospodářství čtyřpolní. Za stara bylo čtyrpole takto: Ozim, jař, úhor, úlehle. Od konce 18. století prvý rok úhor a v části úhorová zelenina, druhý rok žito, třetí rok len a brambory, čtvrtý rok ječmen a oves. Do ječmene a ovsa se počal síti jetel a tak se stále úhorový díl menšil. Po letech 1870 leželo úhorem jen pole špatnější. Dříve tato špatnější půda ležela jako úlehle po úhoru ještě rok a dvě léta, zejména na vzdálených polích. Veřejně se na úlehli páslo a pak se k žitu zaorala bez hnoje, kterého bylo málo, protože dobytek byl od jara do zimy na pastvě. Žitné strniště pro len a brambory se mohlo orati pozdě na podzim, protože byl na strništi prostřený len k uložení. Vytrhaný len s hlávkami se prostíral se na louky. Hrozný příval 23. června 1861 sebral na loukách všechen prostřený len.

Až do zavedení ruchadla po roce 1860 se nemohlo pole orati starým pluhem na rovno. Oralo se na Herálecku na širší záhony, čili na líchy. Lícha měla 4 kroky, čili 10 strop šířky, tedy necelé tři metry (Česká stopa 296 mm, 10 stop 2 metry 96 cm.) Lícha 10 stop (z čeho byly dvě brázdy v rozhoru a 8 brázd osetých) bylo nutno osévati z obou stran, nebo na půl líchy pod rukou. Na dva kroky hodil rozsévač hrst zrna buď před sebe, nebo pod ruku spodem. Na Herálecku rozsévali jen mužští. Každý nedovedl dobře rozsévati. Nešikovný rozsévač měl obilí „kytkovitý“.

Uzrále obilí se žalo srpem. Protože rolník byl celý týden na robotě, nemohl svoje skliditi, kdy měl a chtěl a proto často přezrálo. Kdyby byl takové obilí sekal kosou, bylo by ho vylítalo více po poli, nežli by byl přivezl do stodoly. Proto se musilo žíti opatrně srpem. Když byla robota snížena a potom po roce 1848 zrušena, mohlo se obilí včas sekati kosou, čili utínati u podstaty. Úhorové žito bylo jadrnější a také více se ho mlátilo než nyní. Staré, horské naše žito nepřesívané se udrželo v některých obcích přes rok 1870. Bylo drobného zrna a mlynář říkával mu „kmínové žito“. Podle shlédnutí z roku 1719 klidilo při setí na líchy po měřici 4 mandele žita, po půldruhé měřici, čili po pražském strychu 6 mandel, a sypával prý mandel na 3 korcové věrtele, čili 1 1/8 měřice, zhruba ¾ hektolitru.

Hospodář již od starých časů hledal si více toho, co více platilo, někdy více pole pro zrno, jindy více dobytka, jindy lnu. Od dob napoleonských válek byla velká spotřeba plátna pro vojsko a proto hospodáři pěstovali len, předli, dělali plátna. Pak za doby míru spotřeba lnu byla menší a lnu se silo méně. Roku 1870 se počal len opět hojně síti a prodával se vytřený. V roce 1878 cena lnu klesla a proto se silo mnoho bílého jetele. Sázelo se více bramborů. Škrobařilo se. Na svatého Jakuba musela býti šusterka z nových bramborů již od více desetiletí.

Za bídných poměrů po třicetileté válce bylo zle o živobytí. Udává revisitační komise r. 1675, že na Herálecku mají lidé ovesný chléb. A chleba bylo u nás až do konce 19. století málo a byl hodně černý, zato vláčný a sladký. Byl u nás více pochoutkou než potravinou. Skoro po sto let byla řepa oblíbeným jídlem. Pod lavicí u kamen stál vždy velký, hliněný hrnek s vařenou řepou. Kdo přišel z práce do seknice, sáhl pod lavici do hrnce a pochutnal si na kusu řepy. Sušená řepa místo chleba brávala se do práce a zejména na robotu. S robotou zase přestávala a v oblibu přicházely více brambory.

dokončení příště

Níže uvedené zprávy vychází ze záznamů obsažených v knihách č. 93 a 96 (záznamy výkonu obecní policie z let 1893 až 1913) v Archivu města Humpolce, který je uložený ve Stáním okresním archivu v Pelhřimově. Poznejte, k jakým událostem došlo v Humpolci v době vlády císaře Františka Josefa I.
Připravil: PhDr. Pavel Holub

LISTOPAD

Před 127 lety 19. listopadu 1893 o půl jedenácté večer byl přivolán obecní strážník, aby šel do bytu Josefa Palíra za příčinou hádky a rvačky mezi Johanou Růžičkovou, Stanislavem Sládkem, Josefem Palírem a Václavem Sládkem. Hádku způsobila Růžičková, poněvadž se nechtěla na vyzvání Palíra z domu vzdáliti. Palír ji ve svém domě jako nevěstku nechtěl trpět. „Zato ale jeho žena navzdor svému muži nevěstky do svého bytu láká a tam je předržuje, přičemž se často stává, že hrou na flašiten, zpěvem a pitím kořalky krátějí si čas a takováto vřava a rámus trvá dlouho do noci."

Před 124 lety 29. listopadu 1896 odpoledne běhalo prase po náměstí a nikdo se po něm nesháněl. „Nechal jsem jej zahnati do dvora městské radnice," poznamenal městský strážník.

Před 123 lety 1. listopadu 1897 zjistil strážník Průcha jména hochů – Karla Daníčka (zámečnického učně) a Františka Brože (syna bednářského pomocníka v pivovaře), kteří za městem u cihelny pana Martina ptáky, tzv. stehlíky chytali.

Před 123 lety 4. listopadu 1897 Václav Menoušek, humpolecký tulák, přišel do šupárny a začal křičet, že „císař vydal zákony, a proto že se na něho vysere a nazval jej Frantou dlouhým." Strážník Sládek jej napomenul, on však nechtěl uposlechnout, naopak ještě jednou slova urážlivá pronesl.

Před 122 lety 26. listopadu 1898 způsobil Jan Kopal, tesařský pomocník, domácí výtržnost. Vyhrožoval své ženě, že ji sekerou zabije. Anastázie proto utekla ze strachu do bytu Marka Nápravníka, který bydlel společně s Kopalovými v čp. 240. Kopalová žádala souseda, aby šel jejího manžela uklidnit. Když Nápravník vstoupil do jejich bytu a „napomínal ho, popadl hrnec z kamen s vařící polévkou a vlil jí Nápravníkovi na hlavu, čímž mu značné poranění způsobil. Poté přivolaný strážník Průcha se strážníkem Sládkem přišli do domu a Jana Kopala zatkli a druhý den předvedli k c. k. okresnímu soudu.

Před 112 lety 30. listopadu 1908 večer nalezl strážník Václav Průcha na chodníku před domem čp. 303 na Jihlavské ulici ležet starce Ferdinanda Lukse (narozený roku 1836) z Budíkova, žebráka. Ten chtěl být přijat na léčení do nemocnice, byl však „odmrštěn". Naříkal, a tak jej strážník odvedl do radnice, „by měl kde přespati".

Před 111 lety 28. listopadu 1909 k polednímu přistihl strážník Václav Průcha ze Záhoří „známou žebračku neznámého jména na silnici před hostincem Joklovým, když zastavila několik mladíků a žebrala u nich almužnu. Mimo to žebrala též po domech."

22. listopadu 1893 strážník Václav Průcha přistihl při obchůzce městem nevěstku Johanu Růžičkovou, „kteráž se dívala do okna bytu Josefa Palíra. Na otázku: Proč tam hledí? odpověděla, že čeká na syna Palíra, poněvadž je to její hoch." Strážník připsal malý dovětek: „Což jest však velmi podezřelé. Byla tedy zatknuta a uvězněna."

NEŠVAR ALKOHOL

Ve druhé polovině 19. století se tematizovala problematika alkoholismu. Začaly vznikat spolky poukazující na nepříznivé účinky alkoholu ve společnosti. Zároveň je ovšem třeba připomenout, že v této době byla společnost tímto „nešvarem" velmi prostoupena a propadnutí alkoholu mělo za následek úpadek nejednoho hospodářství na venkově, problémy v zaměstnání v továrnách a podobně. Níže uvedený dokument byl zaslán představitelům humpoleckého městského úřadu v 80. letech 19. století, aby podpisem vyjádřili podporu za boj proti alkoholismu.

Nejčelnější příčina hmotného i mravního úpadku našeho obecného lidu jest zajisté, zvláště v chudších krajinách a v dělnictvu, úžasně se šířící kořaleční mor. Hlíza tato otravuje život rodinný a ohrožuje veškerý vývoj národohospodářský a kulturní. Nemírným pitím kořalek zmáhá se surovost a zpustlost, nemravnost a línost, chudoba a tuláctví, lid tělesně a duševně hyne. Nákaza tato se neustále šíří, nalézáme že zpustlé matky za časté i nemluvňata kořalkou konýší, opilý žák není v obecných školách v horských obcích pohříchu již řídkým úkazem.

Statistika chorobnosti a úmrtnosti, jakož i statistika odvodů k vojsku vydává děsná svědectví o žalostné degeneraci našeho lidu morem kořalečním. Hlavním zdrojem kořalečního moru jsou kořalny. Zkušenost učí a statistika dokazuje, že se kořaleční mor tím více šíří, čím více kořalen přibývá, jakož i že obmezování počtu kořalen a zdražování kořalek jest nejúčinnější prostředek ku vyhlazování kořelečního moru.

Po výtce za tímto účelem byl vydán náš zákon říšský ze dne 23. června 1881, jímž se ukládá zvláštní daň kořalnám. Naděje v účinnost tohoto zákona skládané nebyly však naplněny, zákon tento k obmezení nemírného pití kořalek hlavně proto valně nepřispěl, protože tato nová daň kořalen jest absolutně i relativně nízká, a protože zákonem tímto rozmnožování kořalen nebylo zastaveno.

Tato nová daň se téměř ani nedotknula kořalen nejvíce nebezpečných, totiž kořalen, v nichž se kořalka prodává vedle jiného zboží, vedle potravy (obchody ve smíšeném zboží), jakož i kořalen, v nichž kořalky jest toliko zástěrou vydíravého a velice výnosného lichvaření. Poplatkem tímto se také kořalka namnoze vůbec nezdražila, a proto také vydáním tohoto zákona spotřeba kořalek nebyla obmezena.

U nás kořalen neubývá, ano nové kořalny i po vydání zákona ze dne 23. června 1881, hlavně z příčin fiskálních se neustále ještě povolují. Daň z kořalen vynesla roku 1881 na 1 005 000 zl. a výnos této daně na rok 1885 jest rozpočítán již na 1 220 500 zl.

Pokládajíce zápas proti kořalečnímu moru za důležitý úkol moderního státu a za nárok pravé humanity, musíme bez ustání naléhati, aby naše zákonodárství v zápasu proti tomuto moru zákonem ze dne 23. června 1881 zahájeném, nezůstávalo na půl cestě státi, alebrž aby v boji tomto rozhodněji než-li dosud postupovalo kupředu.

Opatření finanční mohou míti při vyhlazování kořalečního moru jenom tehdáž kýžený účinek, bude-li jimi kořalka značně zdražena. Proto především žádáme Vysoký sněm Království českého, aby se usnesl na rozvrhování veškerých veřejných přirážek také ku dani kořalnám dle § 11 zákona z 23. června 1881 uložené. Tímto zvýšeným břemenem kořalen se přispěje netoliko ku zdražení kořalky, ale také ku rozmnožení důchodů země, okresů, škol a obcí, kteréž musí vykonávati za časté velmi obtížnou policii ku kořalnám, a kteréž musí opatřovati chudé, jichž kořalečním morem nejvíce přibývá. [...]

Ku vyhlazování kořalečního moru v Haliči valně přispívá zákon ze dne 29. července 1877 č. 67 ř. z., kterýž dosud toliko v Haliči a Bukovině platí. Zdárné praktické výsledky tohoto zákona svědčí nejlépe o jeho potřebě a prospěšnosti. Po tomto zákonu má býti opilec trestním soudem stíhán a trestán, úmyslné podporování opilství, opíjení nedospělých, opíjení ze zvyku aj. propadá přísným trestům, dluhy za kořalku učiněné nemohou býti soudně vymáhány. V letech 1878-1883 uložily c. k. okresní soudy za přestupky tohoto zákona v Haliči a v Bukovině průměrně ročně 20 783 pokut opilcům, 309 pokut za svádění k opilství, 14 pokut za opíjení nedospělých, celkem bylo v těchto šesti letech při c. k. okresních soudech v Haliči a v Bukovině za přestoupení zákona proti opilství 132 403 obžalovaných potrestáno.

Hledíce k blahodárným účinkům zákona ze dne 19. července 1877 v Haliči a v Bukovině, musíme uznati, že by takový zákon také u nás, a sice netoliko v krajinách kořalečním morem již uchvácených, ale také v krajinách, v nichž dosud tato hlíza zle neřádí, jako ochranný prostředek velmi blahodárně působil, a proto prosíme Vysoký sněm Království českého, aby se ujal iniciativy ku zavedení tohoto zákona také v Království českém.

Proti této naší žádosti nemůže býti při veliké nakažlivosti kořalečního moru platně namítáno, že touto hlízou nejsou dosud veškeré kraje naše zachváceny. Nesluší zajisté zapomínati, že i v tomto oboru prophylaxis důležitější jest léčení ústrojí již otráveného, jakož i že zdárný vývoj ústrojného celku založen jest zdravím všech částí celého ústrojí. Nesmíme také spouštěti ze zřetele, že kořaleční mor také u nás neustále se šíří, jakož i že již celé vrstvy našeho lidu otravuje.

PhDr. Pavel Holub

prof. PhDr. STANISLAV NIKOLAU, ZAKLADATEL ČESKÉ DIDAKTIKY GEOGRAFIE

„Ona nutná rovnováha v podceňování a přeceňování sebe sama zabezpečí se pouze světovým rozhledem. Naučíme-li se dívati na projevy svého národního života se stanoviska světového rozhledu, dovedeme se často smířiti i se zdánlivou malicherností, ale upřímně cítěnou, jako dovedeme odmítnouti každé velikášské gesto, jež není než opičením se po velkých národech."

St. Nikolau. Širým světem, 1924.

Stanislav Nikolau se narodil 5. června 1878 v Humpolci v kupecké rodině. Gymnázium navštěvoval v Havlíčkově brodě a Českých Budějovicích. Studoval ruštinu, srbštinu, francouzštinu a italštinu. Na Filozofické fakultě UK absolvoval obor zeměpis–dějepis. Jeho oblíbenými pedagogy se stali J. Palacký a V. Švambera. Přátelství ho pojilo také se spolužákem J. V. Danešem. Spolupracoval s redakcí *Ottova Slovníku naučného*, pro kterou kromě hesel zpracoval *Ottův malý atlas zeměpisný* vydaný roku 1910.

Stanislav Nikolau. (Zdroj: STĚHULE, J. Prof. dr. St. Nikolau - šedesátník. Sborník Československé společnosti zeměpisné. 1938, 44(1), 49.)

Po studiích působil jako profesor středních škol v Praze. Vypracoval většinu nových učebnic zeměpisu, které se používaly po celé období první republiky, a jimiž osvobodil obor z německého vlivu. Jako první vyšla *Učebnice zeměpisu pro vyšší třídy škol středních* (1909). Nikolauovy učebnice byly přeloženy do slovenštiny i do polštiny, maďarštiny, nebo rusínštiny.

Měl také osobní cestovatelské zkušenosti, neboť v mládí cestoval po Evropě a Přední Asii. Roku 1909 pak projel celý Egypt až po Súán.

Nikolau věnoval velkou pozornost antropogeografii a geopolitice. Přeložil spis A. J. a F. D. Herbertsonů *Člověk a jeho dílo. Úvod do anthropogeografie* (1903).

Od roku 1924 vydával a editoval populární zeměpisný měsíčník Širým světem, který ilustroval mimo jiné i malíř Zdeněk Burian. Kromě toho Nikolau publikoval zeměpisnou a cestopisnou edici *Země a lidé* (1921), pro niž přeložil od Stefana von Kotze *V australské bushi* (1921). Roku 1935 vytvořil další edici *Cestou necestou* pro domácí autory. Pod jeho vedením vycházela i slovenská edice *Zem i ludia*.

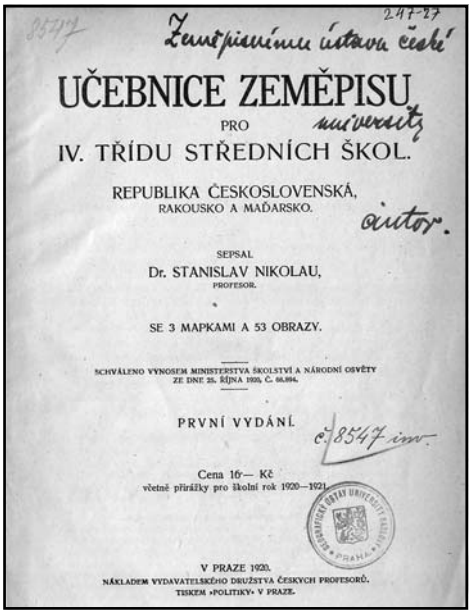
Zemědělnému ústavu české

UČEBNICE ZEMĚPISU
PRO
IV. TŘÍDU STŘEDNÍCH ŠKOL.

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ,
RAKOUSKO A MAĎARSKO.

SEPSAL
Dr. STANISLAV NIKOLAU,
PROFESOR.

SE 3 MAPKAMI A 53 OBRAZY.

SCHVÁLENO VÝNOSEM MINISTERSTVA ŠKOLSTVÍ A NÁRODNÍ OSVĚTY
ZE DNE 25. ŘÍJNA 1920, Č. 66.894.

PRVNÍ VYDÁNÍ.

Cena 16·— Kč
včetně přirážky pro školní rok 1920—1921.

V PRAZE 1920.
NÁKLADEM VYDAVATELSKÉHO DRUŽSTVA ČESKÝCH PROFESORŮ.
TISKEM »POLITIKY« V PRAZE.

NIKOLAU, St. Učebnice zeměpisu pro IV. třídu středních škol: Republika Československá, Rakousko a Maďarsko. V Praze: nákladem Vydavatelského družstva českých profesorů, 1920.

Jeho velké nástěnné obrazy pro výuku zeměpisu nakreslené podle Nikolauova scénáře Zdeňkem Burianem a dalšími umělci vzbuzovaly pozornost v Japonsku i Německu, neboť dokonale vystihovaly krajinu i obyvatelstvo zobrazeného regionu.

Byl aktivistou spolku středoškolských profesorů, který všestranně podporoval. Ačkoliv byl u žáků velice oblíben, jeho hlasové obtíže ho přiměly k předčasnému odchodu do výslužby (1928).

Jeho osobnost geografa je spojena s předchůdci dnešní České geografické společnosti. V letech 1920–1931 a 1939–1945 byl jejím předsedou. S tím souvisela i jeho 40ti letá spolupráce se Sborníkem zeměpisné společnosti.

Byl dlouholetým redaktorem deníku *Českého slova*, *Národní politiky*, přispíval i do *České demokracie*. Knižně vydal soubor článků pod titulem *U kolébky republiky* (1926). Jeho politické názory byly antisovětské, antigermánské a patriotické. Z aktivní politiky se stáhnul po vzniku Protektorátu V roce 1947 byl odsouzen na čtyři měsíce pro šíření zahraničních letáků generála L. Prchaly, kde byla popírána legalita funkce Edvarda Beneše. Zemřel 4. června 1950 v Praze.

V roce 2006 se Stálá komise Senátu ČR zabývala námětem americké krajanské organizace, která navrhovala slavit Den Čechů v zahraničí v den narození Stanislava Nikolaua, tj. 5. června.

Eva Novotná

NIKOLAU, St. Širým světem: zeměpisný měsíčník. Praha: Česká grafická unie, 1924–1944. (Zdroj: Knihovna geografie PřF UK)

ORLOVSKÁ HÁJOVNA – KOLÉBKA ČESKÉHO SKAUTINGU

Téměř každý ví, že počátky českého skautingu jsou nerozlučně spjaty se jménem Antonína Benjamína Svojsíka, profesora tělesné výchovy na žižkovské reálce v Praze. Stejně tak je dobře známo, že vznik skautského hnutí má jistou souvislost s Orlovskou hájovnou, která je mezi skauty i širší veřejností označována za „kolébku českého skautingu“. Málokdo však již tuší, co A. B. Svojsíka na místo skryté vprostřed Orlovských hvozdů, kde lišky dávaly dobrou noc, přivedlo. Méně trpělivým čtenářům napovím klasickým citátem z díla Alexandra Dumase staršího: „Cherchez la femme!“ neboli „Za vším hledej ženu!“.

Antonín Benjamín Svojsík se narodil 5. září 1876 jako druhý syn v rodině okresního tajemníka ve Dvoře Králové. Otec však zemřel, když byl Antonín tříletý, a celá rodina – matka se čtyřmi syny – se přestěhovala do Prahy, kde matka získala skromnou obživu jako švadlena. Mladý Antonín tak se svými bratry musel prokázat značnou dávku podnikavosti a pracovitosti, aby dokázali přispět k rodinnému živobytí. Navzdory těmto podmínkám byli všichni čtyři bratři nadanými studenty a nebáli se cestovat s minimem prostředků po Evropě. Velkou zálibou Antonína Svojsíka byla hudba a zejména zpěv. Díky svému talentu navštěvoval krom učitelského ústavu i hudební školu. Po maturitě ze svých přátel sestavil České pěvecké kvarteto, se kterým v letech 1905 – 1906 podnikl koncertní turné na cestě kolem světa. Vzhledem k tomu, že byl v Českém pěveckém kvartetu nejmladším členem, získal od ostatních přezdívku Benjamín, kterou přijal natrvalo za součást svého jména.

Po návratu z cest se hudebně nadanému mladému učiteli podařilo získat srdce slečny Julie Stránské, která rovněž ráda zpívala a hrála na klavír. Poznali se v říjnu 1906 na koncertě v Praze na Žofíně, kde A.B.S. vystupoval s Pěveckým kvartetem. Slečna Julie byla dcerou Josefa Eduarda Stránského, říšského rytíře ze Stránky a z Greifenfelsu, a Hedviky roz. Pivodové; Josef Eduard Stránský byl – pozor, teď to přijde – lesním správcem na lesním majetku hraběte Trauttmannsdorfa a hajným na Orlovské hájovně. Svatba manželů Julie a Antonína Svojsíkových se konala dne 13. 10. 1909 v kostele sv. Štěpána na Novém Městě pražském.

V průběhu roku 1911 byl Antonín Benjamín Svojsík mj. ze strany prof. T. G. Masaryka upozorněn na nové výchovné hnutí pro mládež, které vznikalo v Anglii. Podařilo se mu navázat písemný kontakt se zakladatelem anglického skautingu sirem Robertem Baden-Powellem a o prázdninách roku 1911 Svojsík vyrazil do Anglie osobně. Na této cestě jej doprovázel jeho švagr, bratr slečny Julie, Adolf Stránský (řečený Dolfíček), který studoval v Anglii ekonomii, a byl tedy patřičně jazykově vybaven. Svojsíkovi se podařilo s Baden-Powellem setkat a získat svolení k pořízení českého překladu jeho knihy „Scouting for Boys“. Skauting v britském podání udělal na Svojsíka velký dojem, přesto cestou domů navštívil i Belgii, Holandsko, Dánsko a Švédsko, aby mohl porovnat tamní skautské organizace s tou anglickou.

Hned po příjezdu domů se Svojsík spolu s Dolfíčkem na Orlovské hájence dali do překladu Baden-Powellova díla. Svojsík se rovněž pustil do experimentování a nedaleko hájovny si za pomoci lesních dělníků zhotovil malý sroubek z neloupané březové kulatiny s jednoduchým nábytkem z téhož materiálu, kde zkoušel žít prostým „zálesáckým životem“ uprostřed přírody. Sestavil zde i pokusnou družinu ze dvou svých studentů a čtyř místních chlapců, s níž

zkoušel prvky skautské praxe, jak je poznal v Anglii. Po prázdninách Svojsík s podobnou družinou složenou z žáků žižkovské reálky vyrážel „skautovat“ do okolí Prahy. Na počátku roku 1912 vydal Svojsík první osvětovou brožurku „Český skaut“, zakrátko vychází další knížka „Táboření“, poté spisky „V přírodě“ a „Umění pozorovati“. V květnu 1912 pak spatřila světlo světa základní příručka českého skautingu „Základy Junáctví“ o 724 stranách. Do Orlovských lesů zamířily kroky A.B.S. i o prázdninách roku 1912, kdy s asi 20 chlapci uskutečnil první skautský tábor v českých zemích, a to nedaleko místa, kde se nyní nachází Wolkerův pomníček.

Orlovská hájovna se stala nejen pomyslným, ale i skutečným domovem skautů v roce 1993, kdy ji Město Humpolec darovalo humpoleckému skautskému středisku. Hájovna prošla, zejména díky úsilí sestry Jiřiny Jiráskové, nutnou rekonstrukcí a v roce 1996 na ní byla odhalena pamětní deska upomínající na počátky skautingu. Péči o Orlovy se postupně pilně věnovalo několik správců – p. Daněk, p. Čermák a posléze manželé Čechovi; každý z nich hájence obětoval obrovské množství práce. I současný správce, pan Vorlíček, se má co ohánět, protože hájovna je oblíbeným cílem jak skautských oddílů, které mají ve volbě termínu přednost, tak i návštěvníků z řad veřejnosti. Každé léto se Orlovy navíc naplní k prasknutí, neboť si je za svou domovskou základnu vybrala elitní skautská instruktorská lesní škola a vůdcovský lesní kurz Gemini.

Velkým snem a dlouhodobým cílem humpoleckého střediska je uskutečnění citlivé stavební obnovy, která by z Orlovské hájovny – při zachování jejího současného vzhledu – udělala moderní skautskou základnu uzpůsobenu pro vzdělávací akce a důstojnou výkladní skříň českého skautského hnutí.

Tomáš Horký – Horymír

Z ČINNOSTI DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V HUMPOLCI

Ve večerních hodinách dne 19. srpna vyjela jednotka SDH Humpolec na pomoc profesionálním kolegům k požáru zahradního nábytku u rodinného domku na Rozkoši. Jednotka zde prováděla zálohu na místě zásahu a rovněž ještě několik členů jednotky tvořilo zálohu na požární zbrojnici pro další výjezd. 8. září byl jednotce vyhlášen poplach na výjezd k požáru kabiny nákladního auta na dálnici D1. Jednotka provedla rozvinutí dopravního vedení a doplňování vody do vozidla PS Humpolec. Následně 14. září a hned znovu 17. září hasiči zasahovali při požáru stohu balíků slámy o rozměrech cca 50x10 m nad ulicí Nerudova. Humpolecká jednotka zde prováděla hašení balíků jedním C proudem, dohašování balíků na manipulačním nakladači a dále kyvadlovou dopravu vody do cisteren na požářišti dvěma tatrami. V odpoledních hodinách 17. září se balíky slámy znovu rozhořely na poli na ploše asi 4x5 m. Jednotky SDH Humpolec a Kejžlice prováděly rozebírání balíků a likvidaci požáru opět se svými kolegy z HZS Kraje Vysočina požární stanice Humpolec.

K další ostré události jsme vyjížděli 2. října v 16:55, kdy siréna povolávala dobrovolné hasiče na pomoc při dopravní nehodě osobních vozidel na výpadovce na Jihlavu s následným požárem jednoho z osobních aut. Z hořícího vozidla byly před příjezdem jednotek vyproštěny dvě zraněné osoby. Jednotka SDH nakonec nezasahovala. Dále 3. října a v sobotu 10. října naše jednotka prováděla dezinfekci prostor volebních komisí ve městě s pomocí ozonových ionizátorů a desinfekčních prostředků na žádost města Humpolce.

Srpen a září hasiči už jako tradičně navážejí, staví a posléze zase bourají a odvážejí trubkové stany na Horním náměstí v Humpolci z důvodů konání farmářských trhů.

Dobrovolné hasiče jste mohli ještě do konce září a počátkem října vidět i při zavlažování zeleně ve městě a zejména po položení nového přírodního travního koberce u památníku Tomáše G. Masaryka na Tyršově náměstí v Humpolci.

Ing. Pavel Krejčí, jednatel SDH Humpolec

Z požáru balíku slámy 14. září nad ulicí Nerudova v Humpolci.

LISTOPAD 2020 V HUMPOLCI

každý pátek	od 11:30; od 14:00; od 16:00	8smička	**7+1: Byt sběratele** / komentované prohlídky sbírkou s grafickým kabinetem (rezervace nutná) *8smička.com*
neděle 4.10. – neděle 5.11.	otevírací doba muzea	výstavní sál muzea na Dolním náměstí	**Výstava: Od linie k barvě** / obrazy a grafiky Josefa Sasky *www.infohumpolec.cz*
neděle 1.11.	16:00	Divadlo Za komínem	**Divadlo pro děti: Vodnická pohádka** / divadelní společnost Koňmo *www.divadlozakominem.cz*
středa 4.11.	16:00	8smička	**Sirény: Dušičková vycházka** / v rámci programu o veřejném prostoru *8smička.com*
středa 4.11.	19:00	Divadlo Za komínem	**Divadelní představení: A do pyžam!** / v podání hereckého souboru Divadla Za komínem *www.divadlozakominem.cz*
pátek 6.11	20:00	Divadlo Za komínem	**Klavírní večer: Martin Dvořák a Le Plaisir** *www.divadlozakominem.cz*
pondělí 9.11.	19:30	divadelní scéna kina	**Divadelní představení: Plnou parou** / komedie, hrají: Lenka Vlasáková, Jan Dolanský, Miroslav Etzler, Petra Horvátová/Alena Doláková, Richard Trsťan. *www.infohumpolec.cz*
čtvrtek 12.11.	17:00	výstavní sál muzea na Dolním náměstí	**Věda v muzeu: Život a tajemství Karla Hynka Máchy** / Mgr. Lucie Stříbrná, Ph.D. *www.infohumpolec.cz*
čtvrtek 12.11.	19:30	divadelní scéna kina	**Divadelní představení: Skleněný strop** / Divadlo Ungelt, v hlavních rolích Tatiana Dyková a Jiří Langmajer *www.infohumpolec.cz*
pátek 13.11.	20:00	Divadlo Za komínem	**Humor a poezie: Mirek Kemel, hosté Pavla Beretová, Vladimír Javorský** *www.divadlozakominem.cz*
čtvrtek 19.11.	17:00	8smička	**Večerní škola & umění: portrét přednáška o umění** *8smička.com*
čtvrtek 19.11.	19:00	Divadlo Za komínem	**Divadelní představení: 1+1 = 3** / situační komedie v podání Městského divadla Brno. *Náhradní představení za zrušenou hru Jméno. Zakoupené vstupenky zůstávají v platnosti.* *www.divadlozakominem.cz*
pátek 20.11.	od 8:00	Horní náměstí	**Humpolecké farmářské trhy** *www.mesto-humpolec.cz*
pátek 20.11. – úterý 22.12.	nespecifikováno	městská knihovna	**Soutěž: Vánoční pečení s knihovnou aneb Vánoce plné dobrot** / Humpolecká knihovna hledá nejoblíbenější vánoční recepty. *www.infohumpolec.cz*
sobota 21.11.	15:00	8smička	**Nejedna rodina: Jirousovi, Padrtovi, Ságlovi** / komentovaná prohlídka výstavou *8smička.com*
pondělí 23.11. – pondělí 30.11.	otevírací doba knihovny	dětské oddělení knihovny	**Kouzelný listopad v knihovně** / off-line i on-line soutěž s kouzelnickou tematikou *www.infohumpolec.cz*
pátek 27.11.	19:30	divadelní scéna kina	**Divadelní představení: Housle** / dramatická komedie, hrají Jiří Langmajer, Pavel Liška, Milan Hejn *www.infohumpolec.cz*
pátek 27.11.	20:00	8smička	**KIN8 / Jim Jarmusch: Přežijí jen milenci** *8smička.com*
sobota 28.11. – středa 30.12.	otevírací doba muzea	výstavní sál muzea na Horním náměstí	**Výstava: Staročeské Vánoce v muzeu** *www.infohumpolec.cz*

Více kulturních a společenských akcí na webu www.infohumpolec.cz.

8SMIČKA – ZÓNA PRO UMĚNÍ

Ve středu 7. října proběhly netradiční tradiční Sirény v zóně pro umění 8smička v Humpolci. Tradiční proto, že Sirény jsou akce, která je na programu 8smičky zařazena každý měsíc, a to vždy 1. středu v měsíci od 16:00. Během nich společně objevujeme veřejný prostor a architekturu města Humpolce a zjišťujeme, že za prvním pohledem jsou pohledy další, za kterými se často skrývá nové poznání. Ty říjnové však byly netradiční, a to tím, že byly součástí Dnů architektury a nesly název Architekturou s architekty města Humpolec.
Oslovili jsme architekty, kteří v Humpolci působí nebo z něj pocházejí a společně jsme se podívali na témata, která jim jsou ve městě blízká nebo která by se podle nich měla více řešit. Petr Machek promluvil na Horním náměstí a odpověděl na otázky, jaký byl význam náměstí v minulosti a k čemu vlastně slouží nyní. Mluvil o jeho historii a architektonicko-urbanistické koncepci zpracované Josefem Gočárem i nedávno zpracované vizi Horního i Dolního náměstí z ateliéru Rehwaldt Landscape Architects. Dolnímu náměstí se poté více věnovala ve svém příspěvku Tereza Machková. Na závěr jsme ještě nejen probrali, co znamená přítomnost vodního prvku na náměstí.
V Husově ulici o její rekonstrukci mluvila Martina Váňová z ateliéru OK Plan Architects, který rekonstrukci navrhoval a rozloučili jsme se na sídlišti Na Rybníčku, kde mluvila Anna Křížová o sídlištní historii a jeho problematice.
Současná doba nám moc nenahrává k tomu, abychom se příští měsíc, 4. listopadu sešli a společně objevovali taje města. Avšak máme Sirénový program připravený i tak, tentokrát s dušičkovou tematikou. Sledujte tedy náš program, kde se brzy dozvíte více o listopadových bezkontaktních Sirénách.

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA GUSTAVA MAHLERA HUMPOLEC

Hned v úvodu mé informace o prezentacích žáků ZUŠ G. Mahlera vás chci informovat o tom, že pandemie covid-19 značně ovlivnila veškeré aktivity i naší školy, které byly naplánovány do konce tohoto kalendářního roku. Vyučujeme převážně distančně, což není při výuce uměleckých předmětů to pravé. Všichni doufáme a věříme, že se současná situace bude vyvíjet pozitivně a naši žáci budou moci opět předvést svůj talent veřejnosti a rodičům.

Vystoupení a koncerty žáků školy v listopadu 2020

21.11. koncert DO ZUŠ v Chotěboři při příležitosti svátku svaté Cecílie

23.11. vystoupení žáků LDO, divadelní představení v Divadle Za komínem, 18.00 /dopoledne vystoupení pro žáky MŠ a žáky I. stupně ZŠ/

24.11. veřejný koncert žáků hudebních předmětů, koncertní sál ZUŠ, 18.00

26.11. veřejný koncert žáků hudebních předmětů, koncertní sál ZUŠ, 18.00

30.11. a 1.12. vánoční vystoupení žáků tanečního oboru ze třídy E. Eremkové

(zrušení daných termínů v důsledku pandemie je možné)

Josef Jirků, ředitel ZUŠ G. Mahlera Humpolec

FILMOVÝ TIP: MATKY

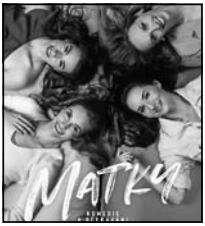

Čtyři nejlepší kamarádky jsou elegantní, sebevědomé, chytré, užívají si, a probírají spolu chlapy, vztahy a sex. K tomu se ale taky starají o děti, nebo je právě porodily, případně jsou těhotné. Sára (**Hana Vagnerová**) má hezký zadek, a tak ho začala fotit a žít ve světě sociálních sítí. Jako úplně čerstvá matka se chystá napsat knihu, ale představovala si to celé nějak jednodušší. Hedvika (**Petra Hřebíčková**) žije tak trochu ve zlaté kleci, její manžel workoholik (**Jiří Langmajer**) moc doma není, a tak není divu, že ji okouzlí mladý zpěvák David (**Vladimír Polívka**). Zuzana (**Sandra Nováková**) je po rozchodu s Kamilem (**Václav Neužil**), bez peněz, prostě upracovaná a uhoněná matka dvou sígrů. Zato Eliška (**Gabriela Marcinková**) má skvělého kluka (**Štěpán Benoni**), nesnesitelné rodiče, je těhotná a je jí špatně úplně ze všeho. Ale hlavně mají jedna druhou... **Režie: Vojtěch Moravec.**

LISTOPAD 2020

středa 4.11. čtvrtek 5.11.	20:00 20:00	**KRAJINA VE STÍNU** Krajina ve stínu je kronikou lidí a jedné malé vesnice v pohraničí vláčené dějinami třicátých, čtyřicátých a padesátých let minulého století. // drama/historický ČR • režie Bohdan Sláma • 130 min, Bontonfilm	15+ vstupné 110 Kč
sobota 7.11. neděle 8.11. úterý 10.11.	20:00 19:00 20:00	**SMEČKA** Holky, právo silnějšího a hokej. V partě dnešních teenagerů se žije podle zákonů vlčí smečky. Ve škole i v hokejové kabině, kam přichází nováček David. Autorita dospělých sem nedosáhne, platí tu tvrdá pravidla a rivalita. drama ČR • režie Tomáš Polenský • 90 min, Bontonfilm	12 vstupné 120 Kč
středa 11.11. čtvrtek 12.11.	20:00 20:00	**CHLAST** „Pít či nepít?" Existuje teorie, že bychom se měli rodit s malým množstvím alkoholu v krvi a že mírná podnapilost otevírá naši mysl světu kolem nás, zmenšuje naše problémy a zvyšuje naši kreativitu. drama Dánsko • titulky • režie Thomas Vinterberg • 120 min, Film Europe	15+ vstupné 110 Kč
sobota 14.11. neděle 15.11.	19:00 19:00	**PINOCCHIO** Oživlá loutka Pinocchio není zrovna nejvzornější klučina a nechá se lehce svést k rošťárnám, díky nimž prožívá nespočet napínavých dobrodružství. dobrodružný/rodinný • Itálie/GB/Francie • český dabing • 125 min, Bohemia M.P.	pro děti vstupné 110 Kč
středa 18.11.	9:30	**ŠTĚSTÍ JE KRÁSNÁ VĚC** Výhra balíku peněz v loterii člověku rozhodně změní život. Otázka je, jak... komedie ČR • režie Jiří Diarmaid Novák • 100 min, Bioscop	promítání pro seniory vstupné 60 Kč
středa 18.11. čtvrtek 19.11.	19:00 19:00	**PRINCEZNA ZAKLETÁ V ČASE** Princezna Ellena procitá do dne svých dvacátých narozenin a je nucena ho prožít celý znovu. Musí v sobě nalézt odvahu a čisté srdce a dávné kletbě se postavit. pohádka ČR • režie Petr Kubík • 100 min, Bohemia M.P.	pro děti vstupné 110 Kč
sobota 21.11.	18:00	**VOČI – 26** – noční filmová jízda - 3 filmy, které vás nenechají spát **CORPUS CHRISTI** Strhující drama hříchu, který přinesl vykoupení. Dvacetiletý Daniel projde v nápravném zařízení pro mladistvé duchovní proměnou. Chtěl by se stát knězem, s jeho trestním rejstříkem na to ovšem nemůže ani pomyslet. // Hrají: Bartosz Bielenia, Eliza Rycembelová, Aleksandra Konieczná, Tomasz Ziętek, ... Režie: Jan Komasa. Drama Francie/Polsko • TITULKY • 110 min **NEŽ SKONČÍ LÉTO** Život je krásný i proto, že se nedá naplánovat. Když se šestnáctiletá Milla zamiluje do průšviháře Mosese, je to pro její rodiče noční můra. První setkání s láskou ale probouzí v nemocné Mille novou chuť do života a její energie a touha objevovat brzy otočí celou rodinu vzhůru nohama. Milla začne svému překvapenému okolí ukazovat, jak prožít každou minutu naplno. S lehkostí a originálním humorem vyprávěné australské drama se stalo diváckým hitem festivalu v Benátkách. // Hrají: Eliza Scanlen, Toby Wallace, Emily Barclay, Essie Davis, Ben Mendelsohn, ... // Režie: Shannon Murphy. Drama Austrálie • TITULKY • 120 min **PALM SPRINGS** Chytrá i ztřeštěná letní komedie vás rozesměje nahlas a zároveň vám připomene, že i když zdánlivě na ničem nezáleží, stojí za to zachovat si aspoň trochu lidskosti a lásky. Bezstarostný pohodář Nyles se na opulentní kalifornské svatbě kouše nudou. Stejně jako nevázaná a mírně cynická sestra nevěsty Sarah. Když spolu uvíznou v časové smyčce a prožívají ten samý svatební den znovu a znovu, hledají způsoby, jak se zabavit, nebo alespoň nezbláznit. Ať udělají cokoliv, ráno neponesou žádné následky, a tak postupně ztrácejí veškeré zábrany... Nadšené divácké ohlasy a recenze. // Hrají: Andy Samberg, Cristin Milioti, J.K. Simmons, Peter Gallagher, Meredith Hagner, ... Režie: Max Barbakow. Komedie USA • TITULKY • 87 min	18+ vstupné 300 Kč
úterý 24.11. středa 25.11.	20:00 20:00	**PODFUK ZA VŠECHNY PRACHY** Během natáčení chce filmový producent zabít svou největší hereckou hvězdu, aby shrábnul tučný balík z pojistky a zaplatil svůj dluh u mafie. Jenže věčně opilý herec jako by měl devět životů a ze všech smrtících léček a nastražených karambolů odchází nezraněný a s grácií si jde pro další lahev. komedie USA • titulky • režie George Gallo • 100 min, Bontonfilm	12 vstupné 120 Kč
čtvrtek 26.11. sobota 28.11. neděle 29.11. úterý 1.12.	20:00 20:00 19:00 20:00	**MATKY** Čtyři nejlepší kamarádky jsou elegantní, sebevědomé, chytré, užívají si, a probírají spolu chlapy, vztahy a sex. K tomu se ale taky starají o děti, nebo je právě porodily, případně jsou těhotné. komedie ČR • režie Vojtěch Moravec • 100 min, Bontonfilm	12 vstupné 130 Kč

PRODEJ A PŘEDPRODEJ 60 minut před každým filmovým představením. • REZERVACE vstupenek na následující filmové dny. Tel.: 565532067 – pokladna kina. • ON-LINE REZERVACE www.infohumpolec.cz • FILM OZNAČENÝ: „+" do 15 let nepřístupný „@" do 12 let nevhodné. • FILMY V DIGITÁLNÍ PODOBĚ ve vysokém rozlišení DCI. • ZVUK Dolby Surround 7.1 a 5.1 podpořený BAFFLE WALL pro dokonalejší efekt. • 3D BRÝLE za 20 Kč zakoupíte v pokladně kina. TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU. Vaše kino.

UMÍSTĚNÍ ATLETŮ TJ JISKRA HUMPOLEC V TOP 10 KRAJE VYSOČINA 2020

MLADŠÍ ŽÁCI :

60 m př:	4. ZÁPAŘKA David – 11,07	DÁLKA:	10. ZÁPAŘKA David – 4,22
800 m:	10. BERAN Matěj – 2:48,43	1500 m:	5. BERAN Matěj – 5:43,32
1000 m:	5. BERAN Matěj – 3:36,15	PĚTIBOJ:	8. ZÁPAŘKA David – 1152 b
OŠTĚP 500 gr:	4. KALIVODA David – 25,47		6. ZÁPAŘKA David – 23,96
KRIKET:	6. PEŠEK Jindřich – 42,82		7. Kalivoda David – 42,53
VÝŠKA:	3. ZÁPAŘKA David – 143		

MLADŠÍ ŽÁKYNĚ:

1500 m:	8. NOVÁKOVÁ Agáta – 6:27,18		3. JANKUJOVÁ Natálie – 5:41,77
600 m:	3. JANKUJOVÁ Natálie – 1:53,21		6. NOVÁKOVÁ Agáta – 1:59,61
OŠTĚP:	7. JANKUJOVÁ Natálie – 24,40	60 m př:	JANKUJOVÁ Natálie – 10,72
DÁLKA:	8. HOLENDOVÁ Elen – 4,43	PĚTIBOJ:	8. JANKUJOVÁ Natálie – 2339 b
VÝŠKA:	10. HOLENDOVÁ Elen – 127		10. NOVÁKOVÁ Agáta – 127
KRIKET:	10. HOLENDOVÁ Elen – 39,89	800 m:	3. JANKUJOVÁ Natálie – 39,83

STARŠÍ ŽÁCI:

60 m:	8. NOUSEK Filip – 7,97	100 m př:	2. NOUSEK Filip – 15,20
200 m př:	1. NOUSEK Filip –27,85		2. ZÁPAŘKA Filip – 32,01
300 m:	4. NOUSEK Filip – 40,11		5. VODA Vítek – 41,24
800 m:	2. DOČKAL Daniel – 2:06,35		9. VODA Vítek – 2:27,42
1500 m:	1. DOČKAL Daniel – 4:16,91	KOULE 4kg:	10. ŠIMEK Ondřej – 9,82
DÁLKA:	10. ZÁPAŘKA Filip – 4,83	DISK 1 kg:	10. ŠIMEK Ondřej – 23,00
VÝŠKA:	2. ZÁPAŘKA Filip – 156		5. ŠIMEK Ondřej – 153
OŠTĚP 600 gr:	6. ŠIMEK Ondřej – 34,30		

STARŠÍ ŽÁKYNĚ a DOROSTENKY se v prvé desítce tabulek KAS Vysočina neumístili.

DOROSTENCI:

OŠTĚP 700 gr: 2. VINCENC Tomáš – 53,81 m

REKORD ODDÍLU V ROCE 2020 PŘEKONALI:

Starší žák – FILIP NOUSEK na 100 m př. – 15,20 a 200 m př. 27,85
Dorostenec – TOMÁŠ VINCENC v hodu oštěpem 700 gr – 53,81 m

NEJHODNOTNĚJŠÍHO UMÍSTĚNÍ DOSÁHL:

DANIEL DOČKAL (starší žák) NA MISTROVSTVÍ ČR V TŘINCI,
kde obsadil výborné 2. místo v běhu na 1500 m.

Miroslav Krpálek

ŠACHY

Poprvé o tomto podzimu dává o sobě vědět šachový oddíl TJ Jiskry Humpolec. Informace z šachové sezony 2020–21 bude oproti minulým létům skromnější, a to hned ze dvou důvodů. Předně, výrazně ubylo hráčů; několik mladých nadějí ukončilo v Humpolci a okolí školní docházku a odešli na střední a vysoké školy mimo a projevil se i důsledek viru, ne všichni jsou ochotni hrát a zejména cestovat na zápasy po všech koutech Vysočiny. A zadruhé, soutěže se zatím v plánovaných termínech nerozběhly a zůstává otázkou, kdy a zda se tak vůbec stane. Úbytek hráčů nutně vedl k omezení účasti v krajských soutěžích družstev. Od roku 2006 startovala v těchto soutěžích dvě družstva, od roku 2008 dokonce čtyři naše družstva. Ještě loni jsme obsadili krajské soutěže třemi družstvy na všech úrovních – krajský přebor, krajská soutěž, regionální soutěž. Letos musíme smutně konstatovat, že zbylo hráčů pouze na jednu soutěž a přednost dostal krajský přebor.

Přebor oddílu, který jen co já pamatuji, se u nás hraje bez jediného přerušení více jak 55 let, začal skromně i letos. Nevím, zda se dá ještě mluvit o přeboru oddílu, když přihlášeno je všeho všudy 5 hráčů. Ale snad bude lépe.

Jaroslav Machotka

STOLNÍ TENIS

Milí čtenáři měsíčníku Zálesí,
listopadové vydání tohoto oblíbeného časopisu vám opět přináší výběr zajímavých informací o tom, co se v našem oddíle stolního tenisu za uplynulý měsíc událo.

Začnu tím, že pro nás sportovce, kteří sportují ve vnitřních prostorách, jsou z nařízení Vlády České republiky uzavřená sportoviště z důvodu šíření covidu-19, a to zatím na dobu 14 dní od 12. října do 25. října. Až vyjde začátkem listopadu tento článek, všichni pevně věříme a doufáme, že naplánovaná sportovní utkání v našem sportu už budou opět spuštěna a vše bude probíhat tak, jak je rozlosováno pro soutěžní ročník 2020/2021.

Jak jsem uváděl v říjnovém čísle Zálesí, už jsem vám, milí čtenáři, nyní schopen sdělit výsledky prvních dvou kol v soutěžích Kraje Vysočina a okresu Pelhřimov. Áčko (vedoucí L. Váňa) má dvě výhry shodně 10:0 (hraje se do dosažení 10. bodu nebo může být i nerozhodný výsledek 9:9). Béčko (vedoucí P. Kmoch st.) má také dvě výhry, jednu 10:6 a v druhém utkání 10:0. Takové impozantní zahájení soutěží pamětníci určitě nepamatují, takže našim závodníkům „A“ a „B“ týmu patří zasloužená gratulace. Třetí a čtvrté kolo krajských soutěží (hraje se vždy po 14 dnech) bylo ze známých důvodů, které uvádím výše, odloženo.

Nyní se také rozepíši o výsledcích našich 8 týmů v soutěžích okresu. V OP I. tř. máme 4 celky, a to „C“, „D“, „E“ a „F“. 1. kolo dopadlo následovně: „E“ – „F“ 6:12, Hu „D“ – Kamenice nad Lipou 8:10 a Těmice – Hu „C“ 8:10. Jenom připomenu vedoucí týmů: „C“ – J. Poulíček, „D“ – M. Roh, „E“ – T. Hamza a „F“ – P. Studenovský. 2. kolo mělo tyto výsledky: „F“ – „C“ 6:12 a „E“ – „D“ 12:6. V OP II. tř. máme dva týmy – 1. kolo „H“ – „G“ 12:6, „G“ vede J. Poulíček a „H“ O. Kubíček. Utkání 2. kola: Vlasenice „B“ – Hu „G“ bylo z důvodu nemoci v řadách domácích hráčů odloženo a Polesí „B“ – Hu „H“ 7:11. V OP III. tř. startují také dva naše celky, a to „I“ a „J“, 1. kolo „I“ – „J“ 13:5, 2. kolo „I“ – Pacov „D“ 14:4 a „J“ – Jiřice „B“ 13:5; jen připomenu, že tým „I“ vede J. Poulíček a „J“ P. Studenovský. Také v OSST Pelhřimov bylo 3. a 4. kolo z důvodu covidu-19 odloženo.

Ještě se zmíním o tom faktu, že náš oddíl má také nástěnku u drogerie v Masarykově ulici v Humpolci. Zde jsou průběžně vyvěšovány zprávy o dění v oddíle. To je pro listopadové číslo z mé strany vše a za měsíc se vám opět ozvu.

Josef Poulíček

Z RODINNÉ A SPOLEČENSKÉ KRONIKY

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem ošetřujícím a pomocným zaměstnancům Domova seniorů v Máchově ulici v Humpolci za jejich péči a ochotu v této náročné době. Za dodržování všech nařízení nás ochránili od nákazy nemocí covid-19. Velmi si jejich péče vážíme. Za mimořádně náročnou práci by zasloužili od vedení i zřizovatele domova mimořádnou odměnu.

za kolektiv klientů Šarvanová Marie a Tomčíková Naděžda z pokoje č. 208

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 22. září 2020 oslavila své 85. narozeniny **paní Eva Voplakalová**. Gratulovat s kyticí a dárkem přišel předseda osadního výboru Plačkov a také pan Mir. Rudolf.

Milan Janďourek, předseda osadního výboru Plačkov

Ve čtvrtek 24. září 2020 oslavila své krásné 80. narozeniny **paní Marie Vondráková** z Petrovic. K významnému životnímu jubileu ji předseda osadního výboru Petrovice přinesl kytičku s malým dárkem a s přáním hlavně hodně a hodně zdraví a štěstí do dalších mnoha roků. Jak je v Petrovicích zvykem, předseda osadního výboru vyhrával oslavenkyni v místním rozhlase, aby se také spoluobčané dozvěděli o této významné události.

Josef Bloudek, předseda osadního výboru Petrovice

VZPOMÍNKA

Dne 14. listopadu 2020 bychom se s manželem **Jaroslavem Doležalem** dožili 50 let společného života. Moc ti, lásko, za vše děkuji.

Stále zarmoucená manželka Eliška.

VZPOMÍNKA

Dne 19. října 2020 tomu bylo 6 let, co nás navždy opustil náš milovaný tatínek a dědeček **pan Jenča Koubek z Vystrkova** a dne 30. listopadu 2020 tomu bude 10 let, co náš navždy opustila naše milovaná maminka a babička **paní Marie Koubková z Vystrkova**.

Se smutkem v srdci stále vzpomínají dcera a syn s rodinami.

ÚMRTÍ

Jarmila Dítětová z Humpolce	*12.11.1938	† 15.9.2020
František Vrzák z Petrovic	*1.11.1940	† 16.9.2020
Josef Nešetřil z Humpolce	*28.8.1938	† 16.9.2020
Pavel Šimůnek z Jiřic	*1.12.1940	† 17.9.2020
Jaroslav Plíhal z Vystrkova	*5.5.1935	† 20.9.2020
Stanislav Martinec z Humpolce	*4.7.1961	† 20.9.2020
Václav Jirák z Kamenice	*14.7.1960	† 21.9.2020
Marie Plíhalová z Vystrkova	*8.6.1939	† 22.9.2020
Josef Kořenář ze Speřic	*20.2.1938	† 24.9.2020
Marie Havelková z Humpolce	*22.7.1940	† 23.9.2020
Marie Hynková z Humpolce	*20.11.1939	† 24.9.2020
Alena Marešová z Plačkova	*11.8.1953	† 29.9.2020
Božena Jarošová z Humpolce	*14.11.1931	† 28.9.2020
Vladimír Mužík z Humpolce	*11.9.1952	† 1.10.2020
Alena Binderová z Humpolce	*3.8.1934	† 30.9.2020
Josef Dibelka z Hadiny	*5.2.1948	† 3.10.2020
Marie Matoušková z Humpolce	*23.11.1944	† 6.10.2020
Ing. Jaroslav Jirmus z Humpolce	*19.5.1931	† 11.10.2020
Bohumil Kovařík ze Želiva	*1.10.1937	† 13.10.2020
Marie Langrová z Humpolce	*23.8.1937	† 16.10.2020

2. listopad – památka zesnulých

NOVÁ ŠKODA FABIA a OCTAVIA
nyní s cenovou výhodou 80.000,- Kč

Humpolec, tel.: 565 502 411
Pelhřimov, tel.: 565 333 671
Havlíčkův Brod, tel.: 569 408 011
prodej@auto-racek.cz

AUTO RACEK®
www.auto-racek.cz